

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

Изборно веће Универзитета у Београду – Факултета политичких наука је на седници одржаној 19.05. 2022. године, сходно Закону о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18 – др. закон, 73/18, 67/19, 6/20 – др. закон, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), Статутом Универзитета у Београду и Факултета политичких наука и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192 од 01. 07. 2016, 195. од 22. 09. 2016, бр. 197. од 20. 03. 2017, бр. 199. од 16. 10. 2017. и бр. 203. од 21. 05. 2018. године), формирало Комисију за писање Извештаја о пријављеним кандидатима за избор редовног професора за ужу научну област Теорија и методологија социјалног рада у саставу: проф. др Невенка Жегарац, редовна професорка Универзитета у Београду – Факултета политичких наука, проф. др Милан Петричковић, редовни професор Универзитета у Београду – Факултета политичких наука и проф. др Александар Југовић, редовни професор Универзитета у Београду – Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Универзитет у Београду – Факултет политичких наука расписао је конкурс за избор у звање и заснивање радног односа, са пуним радним временом, једног редовног професора за ужу научну област **Теорија и методологија социјалног рада**. Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање *Послови* бр. 989 од 06. 2021. године. На оглас се пријавила једна кандидаткиња: др Јасна Вељковић.

Комисија је након увида у поднету документацију констатовала да кандидаткиња испуњава услове утврђене Законом о високом образовању и Статутом Универзитета у Београду – Факултета политичких наука, односно конкурсом.

Кандидаткиња **др Јасна Вељковић** приложила је следећу документацију:

- Биографију
- Оверен препис дипломе основних академских студија (дипломирана психолог).
- Оверен препис дипломе магистра медицинских наука-област психотерапије.
- Оверен препис дипломе доктора мултидисциплинарних наука, област психотерапије.
- Очитану копију личне карте.
- Потписану Изјаву о изворности.
- Списак научних и стручних радова објављених након избора у последње звање.
- Списак научних и стручних радова објављених у периоду пре избора у последње звање.
- Објављене радове у штампаном облику .
- Сву пратећу документацију која је тражена обавезним и изборним условима који су дефинисани Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду укључујући статистичке извештаје о вредновању педагошког рада наставника Универзитета у Београду за период од избора у последње звање, списак докторских и мастер радова где је била чланица комисије или менторка у изради рада и другу обимну документацију која се тиче испуњавања изборних услова прописаних Правилником.

У складу са поднетом документацијом Комисија је констатовала да др Јасна Вељковић испуњава услове наведене у конкурс.

Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање **Послови бр. 989 од 01. јуна 2022. године**. На оглас се пријавила једна кандидаткиња: др Јасна Вељковић.

Комисија је након увида у поднету документацију констатовала да кандидаткиња испуњава услове утврђене Законом о високом образовању и Статутом Универзитета у Београду – Факултета политичких наука, односно конкурсом.

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ О КАНДИТАТКИЊИ

Др Јасна Вељковић је рођена у [REDACTED] [REDACTED] године. Дипломирала је 1984. на Филозофском факултету Универзитета у Београду, групи за психологију, клинички смер и стекла звање дипломираног психолога. На Медицинском факултету Универзитета у

Београду је 1992. године положила специјалистички испит из области медицинске психологије са оценом одличан 5 и тиме стекла стручно звање специјалисте медицинске психологије. Магистарски рад под називом „*Ментална катарза у психодрами у раду са групама психотичних пацијената*“ је 1998. одбранила на Медицинском факултету Универзитета у Београду и тиме стекла назив магистра медицинских наука из области психотерапије. Докторску дисертацију „*Психодрама као интегративни приступ побољшању квалитета живљења психотичних пацијената и опште популације у ризику,*“ је одбранила 2007. године – те стекла академски степен доктора наука из мултидисциплинарне области психотерапије на Институту за мултидисциплинарне студије, Универзитета у Београду.

Веће научних области друштвено-хуманистичких наука, је 05.03.2013.године донелу одлуку о избору др Јасне Вељковић у звање доцента на Универзитету у Београду-Факултет политичких наука за ужу научну област – Теорија и методологија социјалног рада.

Веће научних области друштвено-хуманистичких наука, је 28.11.2017.године донелу одлуку о избору др Јасне Вељковић у звање ванредног професора на Универзитету у Београду-Факултет политичких наука за ужу научну област – Теорија и методологија социјалног рада.

1.1. РАДНО ИСКУСТВО

Др Јасна Вељковић је од 1985. до 1988. стицала волонтерско радно искуство у Центру за породичну терапију алкохолизма и Клиничком блоку Института за Ментално здравље у Београду, као и на Институту за ментално здравље у Београду, у Клиничком блоку за психотерапију деце и омладине. Од 1988. до 1989. била је запослена, на одређено време, на месту клиничког психолога у Специјалној школи за МНР и аутистичну децу “Антун Скала“ у Београду. Од 1989. до 2006. била је запослена као клинички психолог а потом и специјалиста медицинске психологије(од 1992 године) на Институту за неуропсихијатријске болести „Др. Лаза К. Лазаревић“ у Београду. У периоду од 2006 до 2008. године била је запослена на радним задацима психолога и психотерапеута у

Градском Саветовалишту за брак и породицу, Градског Центра за Социјални рад у Београду.

Од 2008. - 2009. била је запослена на Вишој школи за примењену психологију а потом Факултету за примењену психологију у оснивању и поступку акредитације. Од 2009 до 2012 је била запослена на „АЛУ“ - Академији Лепих Уметности у Београду и децембра месеца 2009.године је бирања у звање доцента за област психологије. Почетком 2012. године запослена је на Високој медицинској школи струковних студија у Ћуприји, где је бирања у звање професора на предмету Медицинска психологија.

Изборно веће факултета политичких наука Универзитета у Београду је на седници одржаној 27.12.2012. донело је одлуку да се кандидат др Јасна Вељковић изабере у звање доцента за ужу научну област **Теорија и методологија социјалног рада**. Веће научних области друштвено-хуманистичких наука, је 5.03.1023.године донело одлуку о **избору др Јасне Вељковић у звање доцента** на Универзитету у Београду-Факултет политичких наука за ужу научну област – **Теорија и методологија социјалног рада**.

Др Јасна Вељковић је у **звању доцента** на Факултету политичких наука, у периоду од избора у звање доцента до избора у звање ванредног професора, водила укупно три предмета на основним и два предмета на мастер студијама из Социјалне политике и социјалног рада.

28.11.2017. године, Веће научних области друштвено-хуманистичких наука, донело је одлуку о избору у **звање ванредног професора**, др Јасне Вељковић, на Универзитету у Београду- Факултет политичких наука за ужу научну област: Теорија и методологија социјалног рада.

1.2. ДОДАТНЕ ЕДУКАЦИЈЕ

Др Јасна Вељковић је успешно завршила више едукација и стекла бројне домаће и међународне сертификате и лиценце из области психотерапије и социотерапије. Завршила је едукацију из *Клијентом усмерене терапије за рад са родитељима и децом* (1986. – 1987.), организовану од стране Друштва психолога Србије. У организацији Института за Ментално здравље у Београду, 1986. – 1987. завршила је двосеместрални курс из *Менталне хигијене развојног доба*. Такође, 1992. године је стекла лиценцу *Роршах*

дијагностичара, односно квалификацију да се стручно и професионално може бавити применом ове психодијагностичке технике.

Од 1987. до 2002. године завршила је бројне едукације из области психотерапије, укључујући и финални тренинг за тернере из области психодраме и социодраме у организацији Универзитетске психијатријске клинике са Оксфорда и Универзитетске Клинике за психијатрију Медицинског факултета у Београду, као и Британске Психодрамске Асоцијације – БПА. Године 1994. *стекла је назив едукатора психодраме (лиценцу) на југословеском нивоу, а 2002.године, Европску лиценцу за психотерапију(EAP Certificate)* за тренера, едукатора и психотерапеута психотерапије на европском нивоу.

Актуелно је председник је Удружења за психодраму: „ Психодрамски клуб“ , од 2010 године. Едукатор је, сениор тренер је и супервизор Асоцијације: СПА Морено, која сарађује са Интернационалном асоцијацијом за групну психотерапију, са Британском психодрамском асоцијацијом (БПА), аустралијском асоцијацијом психодраме (АНЗИПА) као и Федерацијом европских тренинг асоцијација психодраме (ФЕПТО). СПА Морено, чији је сениор тренер, постала је редовни члан ФЕПТА (Федерације европских тренинг асоцијација психодраме), 2019.године на годишњем састанку ове асоцијације одржаном у Естонији(Талин). *Члан је Комисије за полагање сва три нивоа испита из Клиничке психодраме, који се признају у читавом европском подручју у којем постоји Закон о психотерапији.*

У периоду од 1987. до 1992. године завршила је *едукацију из Групне анализе Института за Групну Анализу из Лондона (London Institute of Group Analysis)* и стекла звање групног психотерапеута од стране истог института. Од 2009 – 2012 била је на едукацији из Психоаналитички оријентисане партнерске и породичне терапије (Тависток Институт у Лондону, одсек за партнерску терапију). Године 2010. је завршила напредни ниво из ЕМДР терапије (терапија трауме и трауматског стреса) и стекла и звање ЕМДР терапеута-практичара. Њен едукатор је био Rodger Solomon, психолог и тренер “American Association of EMDR“, а 2014.године је добила *Европску лиценцу ЕМДР терапеута*, акредитовану у Европске Асоцијације ЕМДР терапеута са седиштем у Женеви.

Од 1999. године је од стране Министарства правде стекла **звање судског вештака за област медицинске психологије примењене у форензици**, и од тада је до 2012.године, била на списку сталних судских вештака државе Србије.

1.3. НАСТАВНО- ПЕДАГОШКА АКТИВНОСТ

Кандидаткиња **Др Јасна Вељковић** је 1995. године стекла звање **ментора на Медицинском факултету у Београду**, за ужу област специјализације из Медицинске психологије и под њеним менторством и стручним руковођењем одшколоване су многе генерације данашњих специјалиста медицинске психологије на београдском Медицинском факултету. Била је ангажована као **предавач по позиву** у периоду од 1998 до 2003. за предмет „Психотерапија“ на Медицинском Факултету Универзитета у Београду, магистеријуму из области Психотерапије.

Њена монографија под насловом: *“Психодрама и социодрама“*, (1998, 2003) уврштена је у редовну литературу за предмет Психотерапија, на овим магистарским студијама. У оквиру свог клиничког стручног али и научног рада, учествовала је на многим стручно-научним скуповима, пре свега Конгресима психијатрије и психотерапије у нашој земљи али и ван земље. Такође је била једна од коаутора монографије, под називом: *“Схизофренија на размеђу милненијума“*, У: Пауновић, В. (ed) 2005 Медицински факултет, Београд, која је **обавезни уџбеник је на Медицинском факултету**, магистеријуму из психијатрије, од 2005.године.

Од 2002. године, кандидаткиња Вељковић била је ангажована на Филозофском факултету Универзитета у Београду, групи за Психологију, предмету “Основи психотерапије и саветовања”, као гост-предавач. Делови њене коауторске монографије “Психодрама и социодрама“(2003) били су уврштени као једна од обавезних референци за предмет Психотерапија на основним студијама психологије. Од 2017.године и даље је гост-предавач на *Катедри за Социологију Филозофског факултета у Београду*, на предмету „Социологија менталних поремећаја и поремећаја понашања“.

Кандидаткиња је стални је члан Комисије за полагање испита за звање терапеута психодраме на европском нивоу и **један од интернационалних супервизора и у оквиру БПА-британске психодрамске асоцијације**, где је од 2004. до 2006. године супервизирала на Оксфорду едуканте како из читавог света, тако и Британске психодрамске асоцијације. Учествовала је као наставник у реализацији мастер студија из области клиничке психодраме, на европском нивоу, од стране *Алпен-Адрија унверзитета, факултета за психологију у Клагенфурту (Аустрија)*, 2011 године.

У интензивној је професионалној сарадњи са аустралијанском асоцијацијом психодраме-ANZIIPA. Чланица је међународне групе психодрамских терапеута и тренера која се састаје једном месечно (електронским путем) од појаве пандемије корона вирусом. Циљ рада је: рад на очувању менталног здравља популације.

У периоду од 2009. до 2012. Била је запослена на АЛУ - Академији Лепих Уметности у Београду у звању доцента за област психологије, где је предавала предмете: Психологија комуникације и Психологија уметности.

Почетком 2012. године запослена је на Високој медицинској школи струковних студија у Ћуприји, где је бирања у звање професора на предмету Медицинска Психологија, као и на специјалистичким студијама на предмету: *Психологија старења*. У оквиру овог радног места, била је гостујући професор на Високој медицинској школи стручних студија у Цељу(Словенија) .

На **Факултету политичких наука Универзитета у Београду**, званично је запослена од краја марта 2013. године. На основним студијама а на смеру Социјални рад и социјална политика, од 2013/2014 школске године самостално води следеће предмете:

- *Социјални рад са групом*, који је обавезан предмет у петом семестру и
- *Саветовање и социотерапију*, који је обавезан предмет у осмом семестру.
- Трећи предмет, који је изводила на основним студијама био је предмет: *Геронтологија*, заједно са проф. др Тамаром Џамоњом-Игњатовић и то школске: 2014/2015 и 2015/2016 године, у периоду када је претходни професор пензионисан а нови професор из овог предмета још није ступио на дужност.

Од избора у звање ванредног професора па до данас, на основним студијама самостално је и даље води предмете : *Социјални рад са групом и Саветовање и социотерапија*.

На мастер студијама из Социјалног рада води предмете: *Супервизија у социјалном раду* од школске 2015/2016. године, као обавезан предмет као и изборни предмет: *Групна динамика и групни процеси*, од школске 2015/2016.године. У последњих седам школских година од када се овај предмет акредитован као изборни, извођен је токо шест школских година.

Професорка Вељковић, испољила је аутентичну посвећеност у раду са студентима, као и припремљеност за одржавање часова предавања, на свим предметима основних као и мастер студија. Од избора у звање ванредног професора резултате њеног научно-педагошког рада документују подаци индивидуалних статистичких извештаја о вредновању педагошког рада на предметима на којима је ангажована. Студенти су кандидаткињу Вељковић, на основним академским студијама оценили следећим просечним оценама:

- На предмету **Социјални рад са групом** – од **4,83-5-** просечна оцена **4.90**;

- На предмету **Саветовање и социотерапија** – од **4,25-4,75**, просечна оцена **4.65**.

На мастер студијама а на предмету **Супервизија у социјалном раду**, студенти су кандидаткињу оценили са просечном оценом - од **4,64 -4,93**, укупна просечна оцена **4,87**.

На предлог одељења за Социјалну политику и социјални рад бр. 09-574/1, од 18.05.2020. године Наставно-научно веће, Факултета политичких наука, одржаној 23-25. маја 2020. године, донело је одлуку да се проф. **Др Јасни Вељковић одобрава статус наставника и додаје се на листу ментора на Докторским академским студијама Универзитета у Београду -Факултета политичких наука** јер је испунила све позитивним прописима предвиђене услове.

До избора у звање ванредног професора проф. др Вељковић је била **ментор** у три одбрањене мастер тезе

- Иве Бранковић, 2014 године,
- Марије Вучинић, 2015. године и
- Сање Полић, 2016. године.

Од избора у звање ванредног професора па до данас, Др Јасна Вељковић је била *ментор у седам одбрањених мастер теза на Факултету политичких наука у Београду*, на одељењу за Социјални рад и социјалну политику:

- Марковић Анђеле 28.09.2018.
- Ракић Милице 28.09.2018..
- Грковић Драгане 12.09.2019.
- Живуловић Ане 24.09.2019.
- Тодоровић Катарине 24.09.2019
- Вучковић Сузане 12.09.2019.

- Стевић Тијане 02.12.2020.

Тренутно су у процесу израде два мастер рада у којима је ментор и која су одобрене од стране Наставно-научног већа:

- Радојевић Неде и
- Пејовић Анђеле.

Од претходног избора у звање, Др Јасна Вељковић је била први члан комисије за одбрану завршног(мастер) рада:

- Стефаније Јанковић(21.12.2017.)
- Милице Миленковић(02.07.2019.)
- Тамаре Скорупан (8.02.2021)
- Мије Абдић (24.09.2019)
- Катарине Мијатовић (25.09.2019) године.

У периоду од последњег избора у звање, Др Јасна Вељковић била је као други члан комисије за одбрану завршног рада за четири мастер тезе.

До избора у звање ванредног професора, Др Вељковић је била члан комисије у четири одбрањене докторске дисертације:

- Борковић Стевице, 2015. године
- Емине Борјанић- Болић 2016. године и
- Лидије Васиљевић, 2016. године

Од тога три од њих су биле одбрањене на ФПН и једна На Институту за мултидисциплинарне студије (Владан Плећевић, 2016. године).

Од избора у звање ванредног професора била је члан комисије у једној одбрањеној докторској дисертацији (Вере Деспотовић, 11.05.2018). Тренутно је члан комисије у докторској дисертацији кандидаткиње Нине Лончар, одобреној од стране Наставно-научног већа Факултета политичких наука у Београду(19.05.2022) .

У свом наставно-педагошком раду а на предметима које предаје како на основним, тако и мастер студијама, уводила је методе акционог групног рада, са применом метода психодраме, социодраме и социотерапије. Резултате рада са студената у примени нових метода учења, саопштавала је у појединим од својих објављених научних радова.

Потребно је истаћи допринос др Вељковић и њених коаутора монографије „*Психодрама у студију*“, који су на оригиналан начин дали значајан допринос у почетном учењу метода психодраме и социодраме. Њена специфичност је у томе што омогућава читаоцима кратку и јасну теорију психодраме презентовану на посебан начин. Монографија је штампана у Србији (2003) а потом у Хрватској (2004), Енглеској (2004), САД (2004), Бразилу (2006), Јапану (2007), Кореји (2008) и у Турској (2016). Ова монографија заправо, прерађена и допуњена, штампана је 2016.године у Турској, на „Near East University“ у Никозији. Служи као референца на акредитованим Курсу из психодраме, 'PSY 5451, који је намењен студентима завршних година психологије на овом универзитету.

Коауторска књига др Јасне Вељковић (Džurić, Z, Veljković, J, Tomić, M) *MPsihodrama*. Zagreb: Alinea, 2004) је уврштена у обавезну литературу на *студијама Културологије на Филозофском факултету Свеучилишта у Ријеци*.

Др Јасна Вељковић је током последњих четрнаест година остварила значајну научно-наставну сарадњу са *Универзитетом Црне Горе*. Наиме, од 2008/2009. на *Филозофском факултету у Никшићу*, одељењу за психологију, одржава наставу на специјалистичким студијама из следећих предмета: Клиничка процјена 1, Клиничка процјена 2 и Психологија породице. Од 2008/2009 школске године па до данас, била је ментор у преко осамдесет одбрањених специјалистичких радова. Од 2020/2021 године, на Универзитету Црне Горе¹, осим на специјалистичким студијама, учествује као професор на мастер студијама Психологије на два предмета: Клиничко-психолошки налази и интервенције и Психологија породице. Од избора у звање ванредног професора до данас била је ментор у шест одбрањених специјалистичких радова. Тренутно је у улози ментора у десет мастер радова који су одобрени од стране Наставно-научног већа, Филозофског факултета у Никшићу, Универзитета Црне Горе.

На *Универзитету Бијељина*, Јасна Вељковић последњих осам година, одржава наставу на основним студијама психологије из неколико клиничко-психолошких предмета: Увод у клиничку психологију, Психотерапијски праваци и модели, Интервенција у кризи и кризним стањима, Клиничка процјена 1 и Клиничка процјена 2.

¹ <https://www.ucg.ac.me/radnik/196347-jasna-veljkovic>

.1.4. НАУЧНО – ИСТРАЖИВАЧКЕ АКТИВНОСТИ

Основне области научно истраживачког интересовања др Јасне Вељковић су групна психотерапија и социотерапија, рад са великим и малим групама у заједници, психотерапија и саветовање. Кандидаткиња се, поред посвећености терапијском и научно-истраживачком раду, више од две деценије бавила клиничко- психодијагностичким радом, за који је добила и звање ментора Медицинског факултета Универзитета у Београду, а за област специјализација из Медицинске психологије.

Такође се деценију и по бавила и форензичко-клиничко-психолошким радом, као и педагошким радом у бројним специјалистичким едукативним програмима у земљи и иностранству и у оквиру универзитетске наставе.

Њен наставно - педагошки рад, пре доласка на Факултет политичких наука у Београду: на Универзитету у Београду био је на: Самосталном и недржавном универзитету у Новом Саду, АЛУ-Академији Лепих Уметности у Београду и Високој медицинској школи струковних студија у Ћуприји, били су оцењени највишим оценама.

Још 2008 акредитиван је њен програм обуке из области Групног социјалног рада од стране тадашњег Министарства за рад и социјалну политику, а потом реакредитован 2012. године. Професорка Вељковић је 2017. године, је у сарадњи са др Анитом Бургнд-Исаков, сачинила је програм напредне обуке из супервизије под насловом: *„Супервизор између корисника и сопствених изазова, ограничења и могућности“*.

Учестовала је као сарадник у вишегодишњем Темпус пројекту а под насловом: *“Јачање високог образовања у области социјалне политике и социјалног рада“*, и у оквиру тога се посебно бавила стандардима и компетенцијама социјалних радника у области менталног здравља и програмима за целоживотно образовање стручњака из области социјалног рада и социјалне заштите.

Када је реч о активностима на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука у претходном периоду, кандидаткиња је била члан Већа за студије другог и трећег степена у првом мандату у периоду од 2019-2021 године а сада је у другом мандату.

Кандидаткиња је од 1990-1995. године била два пута узастопно бирана за члана редакције, а потом је вршила функцију и главног и одговорног уредника (1995-1996 године), *„Психолошких новина“*, јавног месечног гласила Друштва психолога Србије. У периоду

од 2000-2004 године била је коуредник двојезичног часописа: „Групна психотерапија и психодрама“ (српски и енглески језик).

Др Јасна Вељковић је (2022) чланица редакције научног часописа „Годишњак Факултета политичких наука“, чији је издавач, Факултет политичких наука, Универзитета у Београду. Такође је чланица редакције часописа „Социјална политика и социјални рад“ (од 2017 године). Рецензенткиња је научних часописа „Годишњак Факултета политичких наука“ као и научног часописа „Социолошки преглед“, часописа „Љетопис социјалног рада“, новоснованог часописа „Стед“, у издању ПИМ -Бања Лука. На Универзитету Бијељина, 4.10.2021. године именована је за уредника за научну област друштвених наука при Центру за издавачку дјелатност Универзитета Бијељина.

До избора у звање ванредног професора рецензирала је више књига и уџбеника. Од избора у звање ванредног професора, рецензирала је две књиге чији је издавач Филозофски факултет, Универзитета у Београду. 2020. године, рецензирала је књигу ауторки проф. др Мирјане Бобић и проф. Др Слађане Драгишић-Лабаш: *“О удовицама-или о једној друштвеној неправди”*², као и 2020. године књигу проф. Др Милане Љубичић, под насловом: *“Насилје дјеце над родитељима”*³. Такође је рецензирала три књиге проф. Др Радомира Чолаковића, редовног професора психологије са Филозофског факултета, одељења за психологију и Источном Сарајеву: Radimir Čolaković, Novak Vukoje: *Zdravstveno psihološki aspekti ronhopatije (odabrani tekstovi)*, Banja Luka, 2020.g. ISBN 978-99955-40-46-3, Izdavač: Univerzitet za poslovni inženjering i menadžment Banja Luka; Radimir Čolaković, Miloš Panić, *Inovacije u radu psihološko-pedagoške službe (Prilog metodici rada stručnih saradnika)*, Banja Luka, 2018.g. COBISS.RS-ID7264536, Izdavač: Univerzitet za poslovni inženjering i menadžment Banja Luka; Radimir Čolaković, *Klinički aspekti mobinga u vojnom kolektivu*, Banja Luka, 2020.g. ISBN 978-999-55-40-45-6, Izdavač: Univerzitet za poslovni inženjering i menadžment Banja Luka

Кандидаткиња је од претходног избора у звање ванредног професора објавила уџбеник под насловом – *Примена психотерапијских модалитета у социјалном раду*, ISBN 978-86-6425-097-9; уредила је заједно са проф. Др Аном Чекеревац Зборник радова под насловом *“Супервизија у социјалном раду”* (2019), ISBN 978-86-6425-064., као што је и

² <https://isi.f.bg.ac.rs/o-udovicama-ili-o-jednoj-drustvenoj-npravdi/>

³ <https://isi.f.bg.ac.rs/nasilje-djece-nad-roditeljima/>

уредила тематски зборник радова из области психодраме, под насловом „*Кроз лавиринт психодраме*“ (2018), ISBN:978-86-89377-32-3.

1.5. СТРУЧНО И ДРУШТВЕНО АНГАЖОВАЊЕ

Кандидаткиња је организовала бројне стручне семинаре, домаће и међународне научне конференције, као **Европску Конференцију Психодраме 2010** године која је одржана у Београду, са учесницима из преко двадесет и осам земаља Европе. Као тренер и супервизор психодраме **један је од четири оснивача Југословенске Психодрамске Асоцијације (ЈУПА)**, на територији бивше Југославије а касније **један од четири оснивача Београдског Психодрамског Центра (БПЦ 2005)**. Од 2010.године, је **председник Удружења: “Психодрамски клуб“**, за терапију, едукацију и тренинг психодраме и социодраме. Испред овог Удружења, са својим гостима и сарадницима, одржала је више серија предавања на Коларчевом народном универзитету⁴⁵. Од 2006. године је **сениор тренер супервизор и едукатор** у Тренинг Асоцијацији Психодраме: Српске психодрамске асоцијације-Морено, (СПА „Морено“), која је у директној професионалној комуникацији са Светском асоцијацијом групне психотерапије (IAGP), Аустралијском асоцијацијом психодраме(AANZIAPA) као и Британском асоцијацијом психодраме(BPA). Члан је Комисије за полагање испита за стицање звања психотерапеута психодраме како за домаћи тако и европски сертификат из психотерапије.

Др Јасна Вељковић је **2004. године добила награду Друштва психолога Србије “Живорад –Жижа Васић“**, која се добија само једном у животу, а за **популаризацију психологије као науке у медијима.**

У доба успостављања ванредног стања због епидемије Корона вируса, током два месеца, одржавала је за студенте Факултета политичких наука у Београду **електронско саветовање за интервенције у кризним психолошким стањима** а уз подршку Управе Факултета политичких наука..

⁴ <http://www.kolarac.rs/predavanja/ciklus-predavanjamoc-klinicke-psihoterapijeponedeljkom-u-18-sati/>

⁵ <http://www.kolarac.rs/predavanja/ciklus-psihoterapija-psihodrama-sociodrama-ponedeljkom-u-18-sati/>

II ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ

2. Достављени научни резултати

2.1 Списак објављених радова (1987-2013), пре избора у звање доцента на Факултету политичких наука у Београду:

Др Јасна Вељковић је објавила следеће радове пре доласка на Факултет политичких наука у Београду и избора у звање доцента на истом (пре 2013.године):

2.1.1.Радови у домаћим стручним и научним часописима (1986-2012)

- 1) Вељковић Ј. (1987) Трансвеститизам и транссексуализам. *Психологија*, 20: 1/2, 126-135.
- 2) Вељковић Ј. (1991) Концепт улоге у психодрамаи. *Сцена*, 27:3/4, 71-73.
- 3) Вељковић Ј. (1991) Катарза у психодрамаи. *Сцена*, 27:3/4, 73-75.
- 4) Вељковић Ј, Ђурић З. (1997) Примена психодрама методе у раду са психотичним пацијентима. *Енграми* ;19:1-2,стр. 95-105.
- 5) Вељковић Ј. (1996) Психодрама метод групне психотерапије у раду са психотичним пацијентима. *Часопис за клиничку психологију и социјалну патологију*, vol. 3, br. 1-2,стр. 220-227.
- 6) Вељковић Ј. (1999) Психодрама као метод групне психотерапије. *Енграми*; 21:1, стр.25-53.
- 7) Вељковић Ј., Марковић П., Коларевић А. (2000) Функционална организација личности. *Acta Medica Semendrica*. 8:16.17.,стр.19-29.
- 8) Вељковић Ј. Ђурић З. (2004) Група као појас за спасавање. *Часопис за групну психотерапију и психодраму* I/1,стр. 36-43.
- 9) Ђурић З., Вељковић Ј. (2004) Рат и ми. *Часопис за групну психотерапију и психодраму*, I/1стр. 7-23.
- 10) Вељковић, Ј., Савић, С.(2012) Ефекти примене психодраме на адолесценте у Србији. *Социјална мисао*. 2012-XIX / 1 ,стр. 141-162.

2.1.2. Радови штампани у стручно-научним часописима у иностранству (2005-2011)

- 1) Veljkovic J. Djuric Z. (2005) The Group as a Safety Belt. *TELE*, The Bulletin of the British Psychodrama Association, Nov. 2005.
- 2) Ясна Велькович (2010) Психодрама в работе с психотиками. *www.psihodrama.ru/*.
Перевод с сербского: Сергей Кулаков.

2.1.3. Радови објављени у монографијама (1996-2005)

- 1) Вельковић Ј. (1996) Криза животног смисла. У: Марковић. Р.(ed). *Адолесцентна криза*. Београд: Беолетра, стр. 56-67.
- 2) Вельковић Ј. (1997) Невербална комуникација у групној психотерапији. У: Марковић П. (ed). *Психологија и психопатологија интерперсоналне комуникације*. Београд: Беолетра, стр. 143-151.
- 3) Вельковић Ј., Ђурић З. (1997) Групна психотерапија и интерперсонални односи. У: Марковић П. (ed). *Психологија и психопатологија интерперсоналне комуникације*. Београд: Беолетра, стр.171-193.
- 4) Вельковић Ј. (1997) Завист и интерперсонална комуникација. У: Марковић П. (ed). *Психологија и психопатологија интерперсоналне комуникације*. Београд. Беолетра, стр-119-127
- 5) Вельковић, Ј. (1997) Психодрама: у раду са женама-избеглицама. У: Влајковић Ј, Кондић К, Срна Ј, Поповић М(eds). *Психологија избеглиштва*. 1.ед.Наука: Београд, 215-227.
- 6) Вельковић Ј. (2001) Психодрама. У: Влајковић Ј, Кондић К, Срна Ј, Поповић М(eds). *Психологија избеглиштва* 2.ед. Београд: ИП “Жарко Албуљ“, стр. 222-233.
- 7) Вельковић Ј, Ђурић З. (2005). *Примена психодраме у раду са психотичним пацијентима*. У: Пауновић, В. (ed) *Схизофренија на размеђу милненијума*. Медицински факултет , Универзитет у Београду, стр. 373-385.

2.1.4. Монографије штапмане у земљи (1998-2003)

- о Вельковић, Ј., Ђурић, З. (1998) *Психодрама и социодрама*. Београд: БМГ
- о Вельковић, Ј., Ђурић, З. (2003) *Психодрама и социодрама. Друго, измењено и допуњено издање*. Београд: Центар за примењену психологију Друштва психолога Србије.

о Ђурић, З., Вељковић, Ј.,Томић, М.(2003). *Психодрама у струпу*. Београд, Центар за примењену психологију.

2.1.5. Монографије које су преведене са српског језика и штампане у иностранству: (2004 -2007)

- Djuric, Z., Veljkovic, J, Tomic, M.(2004) *Psychodrama*. Zagreb: Alinea.
- Djurić, Z, Veljković, J.,Tomić M.(2005) *Psychodrama*. Sao Paulo: Centro di Humane Relatione.
- Djurić, Z, Veljković, J., Tomić, M.(2006) *Psychodrama-A Begginer's Guide*. London and Philadelphia: Jessica Kingsely Publisher.
- Djurić, Z, Veljković, J.,Tomić, M.(2006) *Psychodrama-A Begginer's Guide*. Korean langauage ed. Copyright@by SIGMA PRESS,Inc.
- Djurić, Z, Veljković.J.,Tomić.M. *Psychodrama*. (2007) *Psychodrama-A Begginer's Guide.*, Tuttle-Mori Agency, Inc.*Tokyo*.

2.1.6. Радови објављени у иностранству у целини у Зборницима радова Светских Конгреса:

- Veljkovic, J., Djuric., Z. (2001). The Marriage between Psychodrama and the Group Analysis, is it possible or not?, *Edito da AMO Editrice-Genniao, .Bary*. Atti della XXII Int'l Conference Psicoterapia e Musicoterapia, a cura di Palmirota, F., Madona,P., Minutello.,V. стр. 73-83.

2.1.7. Ауторско учешће у енциклопедијама и лексиконима

- Вељковић Ј. (1999) *Медицински лексикон*. Београд. Уредник: Бабић М. “ИП-Обележја“.

2.1.8. Рецензије универзитетских уџбеника (2011,2012):

- Доброта, Н. (2011) *Поремећаји вербалне флуентности*. Факултет за Специјалну едукацију и рехабилитацију.Универзитет у Београду.
- Чолаковић, Р.(2012) *Психологија избеглиштва*. Универзитет :ПИМ. Бања Лука. Босна и Херцеговина.

2.1.9. Радови штампани у апстрактима у књигама резимеа на међународним конгресима одржаним у земљи као и конгресима у иностранству (1995-2012)

1. Veljkovic. J. (1995) Bulimic Behaviour of a Group in the Terminal Phase of a Group. Atina, Evropski Kongres Grupne Analize.
2. Veljkovic J., Djuric, Z. (1996) Application of psychodrama on psychotic patients. Jerusalem. 14.ta Internacionalna Konferencija Psihodrame.
3. Veljkovic J. (1997) Practising Psychodrama: "Who Will survive?", Beograd. Svetski Kongres Rehabilitacije u Psihijatriji.
4. Veljkovic J., Jelenkovic S. (1997). Integrative Approach in Treatment of Psychotic Patients. Beograd. Svetski Kongres Rehabilitacije u Psihijatriji.
5. Veljkovic J., Markovic P., Poleksic L, Lukic.B.,Vulic.O. (1997) Observer who is silent as a source of anxiety on the group psychoterapy".Beograd. Svetski Kongres Rehabilitacije u Psihijatriji.
6. Djuric. Z., Veljkovic J. (1997) "Large group of psychotic patients as a mode of reahlitation". Beograd. Svetski Kongres Rehabilitacije u Psihijatriji.
7. Poleksic L., Markovic P.,Veljkovic J.,Lazarevic K. (1997) "Therapheutic Factors of Hospital treatment Concerning Patients of Psychophysiological Disturbances Department", Beograd. Svetski Kongres Rehabilitacije u Psihijatriji.
8. Veljkovic J. (1997) "The Fear of Getting Mad". Kampala, Uganda First African Conference on Psychotherapy. World Council for Psychotherapy, WCP, African Chapter.
9. Prvoslav Markovic, Veljkovic J. (1999) "Holistic Approach to the Treatment of Gerontopsychatric Patient". Berlin, IVth European Congress of Gerontology.
10. Veljkovic J. , Djuric Z. (1999) Happy marriage between Psychodrama and the Group Analysis, is it possible or not". Bari, 1999. International Coference Solinio Arte e Scienza"Psicoterapia e Musicoterapia". Attie della XII Conferenza Internazionale
11. Veljkovic J., Djuric.Z. (2000) "The Circle as a Safety Belt". Jerusalem, The 14 th. Congress of the International Association of the Group Psychotherapy(IAGP).
12. Veljkovic J. (2001) "Strah od gubitka kontrole". Igalo.-Montenegro/Yugoslavia. European Psychodrama Conference: "Integration and Reconciliation".
13. Veljković J. (2002) "Follow up Study of Evaluation of Psychodrama Method on a Group of Psychotics". Vienna, III. World Council of Psychotherapy Conference.

14. Vasiljević L., Veljković J. (2003) "The Small Female Psychodrama Group". Istanbul. XIV.th. International Congress of the Group Psychotherapy".IAGP
15. Boria G, Veljković J, Tseyary J, Gasseau M, Qodjk R, Fontaine P. (2003). Supervision in International Psychodrama Training. Istanbul, XV.th. International Congress of the Group Psychotherapy.IAGP
16. Djurić Z. Veljković J. (2003) Transcultural supervision training workshops in Psychodrama. Istanbul,XV.th. International Congress of the Group Psychotherapy/IAGP.
17. Veljkovic J. (2006) „Final Results of Follow up Study of Psychodrama Treatment of Psychotic Patients“. Brasil, Sao Paulo, XVI. th. International Congress of the Group Psychotherapy.
- 18.Veljković J.(2008). Psychodiagnostics and Psychotherapy of Love relationships in Psychodrama. Barcelona. IV.th. Mediterranean Conference on a Group Psychotherapy.
19. Veljkovic J..(2008). Three days-conductor of Ongoing Event in Psychodrama. Barcelona. IV.th Mediterranean Conference on a Group Psychotherapy
20. Veljkovic J. (2009). Psychodrama treatment of Conflict relations between the couples of different nationalities, from the region of Ex-Yugoslavia : From Love to Hate. Roma.XVII.th Congress of the International Association for Group Psychotherapy and Group Processes. IAGP
21. Veljković J.(2011). Follow-up Study of the Effects of Application of Psychodrama Method on Psychotic Patients. International Symposium of Counselling in Psychotherapy, Research and Professional Practice. 23.-25. Sept. 2011,Innsbruck
22. Veljkovic J. (2012). Building up the Society after the War. The 7th Fepto Conference: "Empowerment and Resilience" - In memoriam of the victims of the 22nd of July. Oslo.

2.2. Списак штампаних радова након избора у звање доцента на Факултету политичких наука, Универзитета у Београду (март 2013 - септембар 2017)

Радови објављени у научним часописима међународног значаја; научна критика; уређивање часописа (М 20)

Рад штампан у часопису међународног значаја верификован посебним одлукама (М24)

- Вељковић, Ј. (2015) Примена психодраме у интеграцији селфа код адолесцената. *Социологија* No.2/ 2015., pp: 314-330, ISSN 0038-0318
- Вељковић, Ј. Деспотовић, В. (2017) The Sociodrama Narrative: Political aspects, *Serbian Political Thought* No.1/2017, Year IX Vol.15, Institute for Political Studies, Belgrade, pp.93-111, ISSN 1450-5460

Радови штампани у часописима националног значаја (М 50)

Рад у водећем часопису националног значаја (М51)

- Вељковић, Ј. (2016) Могућности примене социодраме у академском образовању. *Годишњак Факултета политичких наука X/ 16,2016*. Београд: Факултет политичких наука. Стр.123-135. ISSN 1820-6700
- Вељковић, Ј., Хрнчић, Ј. (2017) Примена социодрамског приступа у едукацији студената социјалне политике и социјалног рада. *Годишњак Факултета политичких наука XI/17,2017*. Београд: Факултет политичких наука. Стр.113-131. ISSN 1820-6700

Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројект: (М 45)

- Џамоња Игњатовић, Т., Хрнчић, Ј., Вељковић, Ј. (2016). *Стандарди и компетенције за образовање социјалних радника у области менталног здравља*. Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, Чигоја штампа, стр. 94-110 . Овај рад проистекао је из Темпус пројекта: “Јачање високог образовања у области социјалне политике и социјалног рада“.
- Djurić, Z., Veljković, J., Tomić, M. (2016). *Psihodrama*. Ed: Doc.dr Ebru Cakici. Nobel Akademik Yayıncılık : Ankara ISBN: 978-605-320-362-9

Монографије националног значаја (М 40)

Монографија националног значаја (М 42)

- Вељковић, Ј. (2014) *Психодрама и промена*. Београд. Задужбина Андрејевић. ISBN 978-86-525-0175-5

Поглавље у књизи М 41 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја:

о Вељковић, Ј. (2016). Разматрање страха од смрти у популацији старијих људи. У: Манић, Љ, Симеуновић-Бајић, Н. (ед): *“Јавност, стари и медији“*. Београд, Факултет за културу и медије универзитета „Дон Незбит“ и Геронотолошко друштво Србије, стр. 89-101. ISBN :978-86-7747-550-5

Зборници међународних научних скупова (М 30)

Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини (М 31)

о Вељковић, Ј., Чолаковић, Р.(2015) Психодрама метода групне психотерапије, пут ка развијању спонтане и креативне личности. *Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет - Пале*. Посебна издања: Научни скупови: Наука и слобода. ISBN:978-99938-47-68-7

Саопштење са међународног скупа штампано у целини (М33)

о Чолаковић, Р, Вељковић, Ј. (2014) Теоријско-практични оквир за спречавање мобинга у војсци. *Универзитет у Источном Сарајеву, Филозофски факултет-Пале*. 16/2 .197-211. ISSN:1512-5858

Саопштење са међународног скупа штампано у изводу (М 34)

о Veljkovic J. (2015) Economic and Political World Crisis-Ultimatum to the new Life-Roles. *19.th.Congress of Internat.Association of Group Psychotherapy.(IAGP Congress)*. Rovinj. Croatia.

о Вељковић, Ј., Хрнчић, Ј. (2016) Евалуација примене социодрамске методе у раду са студентима социјалног рада и социјалне политике. *Прва научна Конференција: „Изазови и перспективе друштвених и хуманистичких наука. Филозофски факултет Универзитета у Тузли*.
http://www.ff.untz.ba/uploads/images/Gallery/Fakultet_general/Konferencija_SIP_DHS_17/Knjiga%20sa%C5%BEetaka%20SiP%20DHS%202017.pdf

Предавања по позиву на скуповима националног значаја (М 60)

Предавање по позиву са скупа националног значаја са међународним учешћем, штампано у целини. (М 61)

о Вељковић, Ј. (2017) Способност бити сам и са другима. У: Ћорић, Б.(ур): „*Шта би са социјалном психијатријом?*“. Зборник радова. Друштво психоаналитичких психотерапеута и Универзитет у Београду.

Предавање по позиву са скупа националног значаја штампано у резимеу (М 62)

о Вељковић, Ј. Деспотовић, В. (2015) Светска економска и политичка криза-ултиматум за нове улоге. Пети конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије. Београд.

Саопштења са скупа националног значаја штампана у изводу (М 64)

1. Вељковић, Ј. (2013) *Економска криза као покретач страха од губитка контроле*. Београд, Трећи конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.
2. Дуканац, В., Мандић, Н., Вељковић, Ј. (2014) *Примена елемената ДМТ у решавању проблематичне партнерске динамике*. 61.ви. Златибор, Сабор психолога Србије.
3. Вељковић, Ј., Дуканац, В. (2014) *Приказ котерапијског рада партнерске психоаналитички оријентисане терапије са паром у кризи*. Златибор . Сабор психолога Србије.
4. Вељковић, Ј. Росандић, Х. (2014) *Нарцистичка оријентација студената завршне године психологије*. Београд. Четврти конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.
5. Дуканац, В., Вељковић, Ј., Џамоња-Игњатовић, Т., Бокаловић, Г. (2014) *Психоаналитичко разумевање адолцентне проблематике*. Четврти конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије. Београд.
6. Вељковић, Ј., Савић, С. (2014) *Психодрама*. Београд. Четврти конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије. .
7. Бокаловић, Г., Вељковић, Ј., Дуканац, В. (2014) *Психоаналитички оријентисана терапија парова:пројективна идентификација у партнерским односима*. Београд, Четврти конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије.
8. Дуканац, В., Вељковић, Ј., Науновић, М. (2015) *Кад партнерска љубав“заболи“*. Београд, Пети конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.
9. Fewtrell, D, Животић, С., Ђурић,З, Чавић,Т., Вељковић, Ј., Миливојевић, Љ., Лазаревић, Д., Божовић, Г. (2015) *Комуникација са пацијентима које је теже терапијски ангажовати и грађење терапијског савеза-први минути терапијског савеза*. Округли сто. Београд , Пети конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.

10. Поткоњак, Д., Вељковић, Ј., Животић, С. (2015). *Компатибилна интехрација Психодраме (Морено), Групне анализе (Фукс) и Интерперсоналне групне терапије (Јалом)*. Београд, Пети конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.
11. Вељковић, Ј., Дуканац, В. (2015) *Примена психодрамске методе у рехабилитацији и реинтеграцији личности особа са психотичним поремећајима*. Ниш: Једанаеста конференција „Дани примењене психологије“. Филозофски факултет, Ниш.
12. Дуканац, В., Вељковић, Ј. (2015) *Личност адолесцента- интернет зависника*. Једанаеста конференција „Дани примењене психологије“. Филозофски факултет, Ниш.
13. Вељковић, Ј., Дуканац, В. (2016) *Проблеми сексуалног идентитета: „Дон Жуан“ у савременом друштву*. Београд, Шести Конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.
14. Росандић, Х., Вељковић, Ј. (2016) *Међузависност психолошког контекста дијагностике и терапије*. Београд, Шести Конгрес Савеза друштава Психотерапеута Србије.
15. Дуканац, В., Вељковић, Ј., Науновић, М., Поповић-Ћитић, Б. (2016) *Посебност односа очеви-ћерке, мит или стварност у савременом друштву?* Београд, Шести Конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије.
16. Поткоњак, Д., Ђурић, З., Вељковић, Ј., Везмар, М., Миливојевић, Ј., Милетић, С. (2016) *Групна психотерапија данас*. Београд, Шести конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије.
17. Вељковић, Ј. (2016) *Примена социодраме у академском образовању*. Београд, Шести конгрес Савеза Друштава Психотерапеута Србије. .
18. Вељковић, Ј. (2016) *Психодрама: од клиничке примене до примене као методе акционог учења на универзитету*. Златибор: Први конгрес психолога Србије.

Рад штампан у новооснованом часопису (није индексиран):

о Вељковић, Ј. (2016) Социодрама и глобална економска и политичка криза. *Српска наука данас*. Београд, Задужбина Андрејевић. Вол.1 Но.1.,стр: 76-83.

Рад штампан у стручном часопису у иностранству (није индексиран):

о Veljkovic J. (2011) Follow-up Study of the effects of psychodrama on patients suffering from psychosis. pp.6-28. *The British Journal of Psychodrama and Sociodrama*. Vol.26

2.3. Списак штампаних радова након избора у звање ванредног професора на Факултету политичких наука, Универзитета у Београду (новембар 2017 - јун 2022)

Објављене монографије и радови од избора у последње звање (2017-2022)

2.3.1 Списак објављених радова

Кандидаткиња је уз пријаву приложила следеће монографије и копије радова који су у целости објављени од избора у последњег звање

Монографије националног значаја (М 40)

Универзитетски уџбеници или научне монографије (М 42)

- Вељковић, Ј.(2022). *Примена психотерапијских модалитета у социјалном раду*. Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, Чигоја штампа. ISBN: ISBN 978-86

Поглавље у књизи М41 или рад у тематском зборнику националног значаја (М45)

- Вељковић, Ј.(2018). Катарза у психодрамаи. У: Вељковић, Ј.(ед): *Кроз лавиринт психодраме – прикази из праксе*. Центар за примењену психологију.Стр. 75-85. ISBN:978-86-89377--3
- Вељковић, Ј.(2018). Група као“црква“. У: Вељковић, Ј.(ед): *Кроз лавиринт психодраме – прикази из праксе*. Центар за примењену психологију.Стр. 151-167 .ISBN:978/86/89377/32/3
- Вељковић, Ј.(2018). Примена психодраме и социодраме у раду са студентима у оквиру академске наставе социјалног групног рада. У: Вељковић, Ј.(ед): *Кроз лавиринт психодраме – прикази из праксе*. Центар за примењену психологију.Стр. 185-199 .ISBN:978/86/89377/32/3
- Вељковић, Ј., Савић, С.(2018). Моји родитељи и ја: примена психодраме у раду са ментално здравим адолесцентима.. У: Вељковић, Ј.(ед): *Кроз лавиринт психодраме*

– прикази из праксе. Центар за примењену психологију.Стр. 199-208.
.ISBN:978/86/89377/32/3

**Радови објављени у научним часописима међународног значаја; научна критика;
уређивање часописа,од претходног избора у звање (М 20):**

Рад у међународном часопису (М 23)

- Veljkovic,J.,Davidovic, D, Leposavic, I, Davidovic, M.(2021). Psychodrama – the method which produce change in the quality of lofe of psychotic patients. *Human Research in Rehabilitation*, 2021, 11(2): 80–87. ISSN 2232-996X/ISSN 2232-9935, DOI: 10.21554/hrr.092103 <file:///E:/Human-septembar-2021-full.pdf>
- Veljkovic, J., Dukanac, V.(2021).Group supervision in psychodrama. Ljetopis socijalnog rada. Potvrda o recenziranom i za objavljivanje prihvaćenom radu , као и rad su u prilogu
- Вељковић, Ј. (2021). Проблеми агресије код ауторитарног вођства у великим групама: психоаналитички и групно-аналитички поглед. *Социолошки преглед*, vol. LV (2021), no. 2, стр. 378–403 doi: 10.5937/socpreg55-30383 <https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0085-6320/2021/0085-63202102378V.pdf>

Рад штампан у часопису међународног значаја верификован посебним одлукама (М24)

- Вељковић, Ј., Стојимировић, М.(2019).Неуротични поремећаји код младих у постмодерном друштву- социолошки и психолошки аспекти. *Социолошки преглед*,vol. LIII (2019), no. 1, стр. 199–232. <https://drive.google.com/file/d/1WqESn4g6ialBDLeaQXTijMl8i5S9tznx/view>
- Вељковић, Ј. (2019), Како против стигме и аутостигме особа са дијагнозом психозе: приказ третмана психотичних поремећаја у два друштвена контекста. *Социолошки преглед..Vol. LIII, 2019, No.4..стр. 1553-1583.* <https://aseestant.ceon.rs/index.php/socpreg/article/view/24354/15199>
- Leposavić, I, Veljković, J. (2021). Forenzička neuropsihologija:uloga i značaj u pravosudnom sistemu.*Crimen*.1/2021,pp.53-65.UDK:340.69:[616.8:159.91doi: 10.5937/crimen2101053L http://crimenjournal.ius.bg.ac.rs/articles/crimen_001-2021/Pages%20from%20Crimen%20casopis%202021-01-4.pdf

Рад штампан у врхунском часопису националног значаја (М 51)

- Вељковић, Ј.(2021) Примена психодраме у различитим контекстима социјалног рада. Годишњак, Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, XV/26, стр.221-241. <https://www.fpn.bg.ac.rs/wp-content/uploads/FPN-Godisnjak-26-2021.pdf>

Рад у часопису националног значаја (М52)

- Стојимировић, М., Вељковић, Ј. (2020). Социјално-економски аспекти менталног здравља младих у Београду у контексту стратешке културе. Војно дело Vol.72/4. Универзитет одбране у Београду, Институт за стратегијска истраживања. Стр.263-288. <https://datascindeks.ceon.rs/article.aspx?query=RELRID%26and%261877575&page=0&sort=1&stypе=0&backurl=%2fRelated.aspx%3fref%3d1877575>

Уређивање тематског зборника, лексикографске или картографске публикације националног значаја (М 49)

- Вељковић, Ј. (2018). *Кроз лавиринт психодраме – прикази из праксе*. Јасна Вељковић (ед). Београд: Центар за примењену психологију.

Зборници међународних научних скупова (М 30)

Предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини (М 31)

- Вељковић, Ј, Стојимировић, М. (2019). Примена психодраме у раду са кризним стањима у адолесценцији. Универзитет Бијељина, република Српска, БиХ, Факултет за психологију, Факултет здравствених студија.:Зборник радова, научни скуп са међународним учешћем; ментално здравље, психијатријски, психотерапеутски и психолошки аспекти. Стр.276-290. ISSN:978-99976-751-1-8(доказ за предавача по позиву -*списак предавача по позиву је у Зборнику*)
- Вељковић, Ј., Стојимировић, М., Дуканац, В. (2020). Psychodrama treatment as method of rehabilitation and resocialization of patients with psychotic disorders. Visoka škola socijalnog rada, Komora socijalne zaštite: *Beograd Thematic collection of proceedings of the international importance: Latest developments in speech therapy, occupational therapy and social work. Between transition and tradition. Str.381-397.ISBN;978-86-81394-14-4*

- Veljkovic. J. (2021). Adolescents in Crisis in a state of Emergency. International Scientific Conference, ALOS 2020, “ Implementation of Theoretical Models in Practice: Possibilities and Implementations“. Thematic International Collection of Papers. Belgrade, 2020. Visoka škola socijalnog rada, Komora socijalne zaštite.Str.283-301,ISBN 978-86-81394-24-3

Саопштење са међународног скупа шампано у целини (М33)

- Росандић, Х, Вељковић, Ј., Николић, М. (2019). Испитивање личности применом ММРІ 202 - питање за будућа размишљања психодијагностичара. Универзитет Бијељина, република Српска, БиХ, Факултет за психологију, Факултет здравствених студија: Зборник радова, научни скуп са међународним учешћем; ментално здравље, психијатријски, психотерапеутски и психолошки аспекти, стр. 204-224. ISSN:978-99976-751-1-8.
- Вељковић, Ј. (2020). Посебност групног терапеута. У: Ћорић, Б.(ур): “Професионални идентитет у психјатрији и психотерапији. Тема: *Међународни симпозијум, 13. и 14 .маја 2019.у Београду*, стр.252-266. Београд. ISBN 978-86-902196-0-5.
- Leposavic, I., Veljkovic, J. (2021). Cognitive Rehabilitation of patients with dementia. University of Belgrade. Faculty of Special rehabilitation and rehabilitation. 11 th International conference. “Special education and rehabilitation today”. Proceeding,Belgrade, Serbia, October 29-30. 10. 2021. http://www.fasper.bg.ac.rs/nauka/medjunarodni-skup-doc/2021/Proceedings_2021.pdf.

Саопштење са међународног скупа штампано у изводу (М 34)

- Вељковић, Ј., Бургунд, А. (2018). Примена психодрама методе групног рада у обуци из супервизије. Четврта хрватска конференција о супервизији. 14. - 16. оžujка 2018. godine, Оpatија. file:///C:/Users/stanl/AppData/Local/Temp/ST_5_2018_7_Prikaz_Rokosec.pdf

Предавања по позиву на скуповима националног значаја (М60)

Предавање по позиву са скупа националног значаја са међународним учешћем, штампано у целини (М61)

- Вељковић, Ј.(2020). Субјективност смрти. У: Ћорић, Б.(ед):“Субјективна реалност, виртуелност и психијатрија“, Национални симпозијум са међународним учешћем, 17 и 18 децембра 2018. Тема: Професионални идентитет у психијатрији и психотерапији. Београд, стр.46-57. ISBN: 978-86-902196-0-5.
- Вељковић, Ј. (2018). Активација страха у психодрамаи. У: Ћорић, Б. (ед): „*Страх и савремена психијатрија?*“. Семинар „Људи говоре“. Београд 11. и 12. децембар 2017. г., Универзитет у Београду: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, стр.181-193. ISBN: 978-86-6203-118-1.

Пленарно предавање по позиву са скупа националног значаја са међународним учешћем, штампано у изводу М 62

- Вељковић, Ј. (2019). *Етичка питања у групној психотерапији: психодрама*. Београд, IX. Конгрес психотерапеута Србије: Слобода и психотерапија. <https://psikongres.wordpress.com/program-i-pristigli-radovi/>

Саопштење са скупа националног значаја штампано у целини (М 63)

- Вељковић, Ј. (2019). Супервизија у социјалном раду-развој и изазови. Вељковић Ј. и Чекеревац А. (ед): *Супервизија у социјалном раду*. Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, одељење за социјалну политику и социјални рад. Стр.13-19., ISBN:978-86-6425-064-1.
- Вељковић, Ј.(2019). Могућности примене креативних техника у супервизији у социјалном раду. Вељковић Ј и Чекеревац А.(ед): *Супервизија у социјалном раду*, Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, одељење за социјалну политику и социјални рад. Стр.91-107, ISBN:978-86-6425-064-1.
- Вељковић, Ј. (2017). The Princ “kisses” the Sleeping Beauty. *Giftedness: International Thematic Colleection of Papers*. Mensa Srbije, Nacionalni centar za talente. Novi Sad. Str.206-215. ISBN:978-86-80994-02-4.

Уређивање зборника саопштења са скупа националног значаја (М 66)

- Вељковић Ј, Чекеревац А. (2019). *Супервизија у социјалном раду*. Зборник радова са националног научно-стручног скупа дипломираних социјалних радника. Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, одељење за социјалну политику и социјални рад. Београд: Чигоја штампа.

2.3.2 Приказ објављених радова

1 – У монографији **Примена психотерапијских модалитета у социјалном раду (M42)** чији је издавач Универзитет у Београду, обима 270 страна, кандидаткиња приказује резултате свог дугогодишњег и преданог теоријског али и искуственог психотерапијског рада у различитим областима примене психотерапијских модалитета, посебно у областима социјалног рада. Фокус монографије је на приказу доминатних психотерапијских праваца чија је практична примена заступљена у различитим доменима помагачких професија у клиничкој и неклиничкој примени. Акцент је стављен на могућности примене ових модалитета у социјалној заштити и социјалном раду, интервенцијама у кризи и кризним стањима. Посебно је значајан стил и начин писања ове монографије која има за основни циљ да има функцију удџбеника. Свако поглавље састоји се од: уводног сажетка у коме се читаоци упознају са садржајем и циљем текста, потом су методолошки јасно приказани историјат настанка, основни принципи као и практичне могућности примене сваког модалитета. На крају сваког поглавља, посебно је значајан део под насловом - Шта је важно на крају, који представља неку врсту сажимња представљеног градива. Ауторка је сматрала да је едукативне сврхе корисно, изношење већег броја аутентично пренетих и сликовито изнетих практичних приказа у раду са клијентима одређених категорија. Ови прикази служе томе, да би читаоци имали осим речи и „слику“ онога о чему им одређени теоријски модалитет говори.

Садржај књиге започиње приказом основних теорија личности чије познавање је неопходно за даље литање градива које следи. Потом у наредном поглављу приказује Теорију емоционалне привржености са посебном применом исте у областима социјалног рада и социјалне заштите. У даљем тексту бави се применом најзаступљенијих индивидуалних а касније групних модалитета психотерапије који су примењени у областима социјалног рада. Посебно место у овој монографији представљају поглавља о кризама и интервенцијама у кризама и улогама социјалних радника у практичном раду у разрешавању. Завршно поглавље ове књиге посвећено је основним етичким постулатима у психотерапији али и социјалном раду, што је оепт илсутровано корисним примерима. Велики број коришћених библиографских јединица пружа уверење да је др Јасна

Вељковић консултовала низ релевантних аутора у националним и међународним оквирима који се баве овом проблематиком, што јој је омогућило критичке увиде и квалитетна објашњења предмета истраживања.

2. У коауторском раду **Psychodrama – the method which produce change in the quality of lofe of psychotic patients**, ауторка Вељковић се бави евалуацијом ефеката групног рада психодрамом са групама клијената који пате од психотичних поремећаја. Конкретан циљ истраживања био је ефекат примене методе психодраме на побољшање квалитета живљења. У налазу су добијени врло занимљиви резултати између експерименталне и контролне групе а у прилог побољшања квалитета живљења експерименталне групе испитаника. Налази говоре у прилог снаге терапијске групе која постаје нека врста „алтер ега“ особама који пате од психотичних поремећаја. У групама, отуђени од самих себе, социјално изоловани клијенти почињу постепено да комуницирају са другима а комуникација са другима им омогућава и бољу комуникацију са самим собом. Постепено са протоком времена квалитет живљења код њих се значајно побољшава првенствено у областима: радне и социјалне комуникације. Свест о себи и својим способностима расте и они успостављају све бољи контакт са реалношћу. Добијени су врло занимљиви додатни налази као то да: женски клијенти имају много више добити него мушки од ефеката групног психодрамског рада; оне су чешћи протагонисти психодраме и отвореније су у комуникацијама на групи; оне имају бољи терапијски одговор на групну терапију, што се даљим праћењем показује у квалитетнијем животном функционисању него што је то случај са мушким клијентима. Њихова потреба за независношћу и самосталношћу без обзира на процесни психотични поремећај далеко је већа, док су мушки клијенти пасивнији и улазе у зависне односе од неког члана породице од кога очекују да брине доживотно о њима. Утврђено је такође да је узраст на коме започиње групно терапијски и социотерапијски третман значајна компонента квалитетног исхода третмана. Најбоље на третман реагују особе узрасне групе од 20-29 година, док они који са третманом започињу касније, без обзира на редовно присуство групама, имају мање шансе за добар исход третмана. Такође веома значајан добијен налаз је да високи интелектуални потенцијали јесу предиктор побољшања квалитета живљења једино код оних клијената који су били активни чланови социо- рехабилитационих психодрамских третмана. Особе и

са веома високим почетним интелектуалним потенцијалима који нису редовни нити активни у групном раду, без социјализације, губе способност коришћења сопствених интелектуалних потенцијала, који почињу постепено да бивају неупотребљиви. Ова студија указала је на потребе за интегративним третманом у лечењу психотичних поремећаја и значајној потреби укључивања социјалних терапеута у процес њихове рехабилитације и ресоцијализације.

3. У коауторском прегледном раду – **Групна супервизија психодрамом**, ауторке се баве различитим моделима групне супервизије психодрамом, како у сврхе едукације будућих психодрамских психотерапеута, тако и у сврхе рада са почетницима социјалним радницима. Истичу да је психодрама као акциони метод групног рада у свету веома коришћен у области социјалне заштите и различитим областима социјалног рада. Психодрамски приступ је базиран на снагама и увек полази од клијентове перспективе и његовог референтног оквира. У литератури је регистрован значајан број налаза који подржавају употребу психодраме као ефективне методе која потпомаже произвођењу добрих исхода у раду са корисницима. Налази потврђују и веома добру едукативну функцију психодраме а супервизијска функција психодраме је посебно истакнута у овом раду. Психодрама има ту предности да поседује веома јасну структуру што доприноси осећању сигурности њених учесника. Постоје два типа акционих супервизија психодрамом. Супервизија психодрамом је акционо оријентисана и у приличној мери конфронтативна. Супервизанти имају прилике да буду у улогама својих корисника што повећава њихов капацитет за емпатију као што утиче и на њихово боље и квалитетније одношње са корисницима.

4. У ауторском раду - **Проблеми агресије код ауторитарног вођства у великом групама - психоаналитички и групно аналитички поглед**, ауторка разрађује феномен агресије који се догађа у великим групама (заједницама, друштвима, нацијама), зависно од врсте и начина вођства тих група. Циљ рада био је теоретско истраживање проблема социодинамике и психодинамике агресије у великим групама а методе истраживања: психоаналитичка и групно аналитичка. На основу прегледа значајног броја библиографских јединица, ауторка је изнела ставове да је појава агресије у великим

групама неминовна али да су врста, тип и начин испољавања агресије директно зависни од врсте вођства, успостављене или неустављене кохезије велике групе, установљеног или неустановљеног идентитета групе као и позитивне или негативне селекције чланова друштвених група. Даљи налази указују на то да стил вођства групе директно утиче на групну динамилу и групне процесе. У демократски вођеним групама где се чланови једни другима обраћају директно и без страха агресивне манифестације су конструктивне јер су исте већ биле когнитивно процесирани. У недемократски вођеним групама манифестације агресије су еруптивне, импулсивне и на жалост често деструктивне. Примарни задатак велике групе је како да научи да мисли како би постигла своје циљеве јасно и формирала јасна и реалистична решења. Кохезивна, структурирана велика група без ауторитарног лидера у којој је сваки члан групе има своју улогу и идентитет, у којој постоје јасне границе између чланова групе ће прогресивно учити да мисли и напредовати заједно у групним циљевима. Са протком времена њени чланови ће почети да осећају истинску припадност тој групи која јача заједничким постављањем нових (радних) циљева. Некохезивна група је недовољно јасно структурирана, са члановима који имају недовољну међусобну комуникацију и често скривене конфликтне релације. У таквим групама велика је вероватноћа изненадне појаве агресије, са порастом анксиозности. Њихови чланови су под сталним и великим притиском који се појављује због недовољне структурираности и неиздифреницираности улога као и немогућности да отворено изразе своја аутентична мишљења и осећања због чега се осећају несигурно. Даље, таква група се не осећа „као група“ јер нема доживљај јединства и групе као целине. Даље, слабост тих група јесте снага њихових лидера, у таквим групама ауторитарни лидер „мисли и говори“ у име своје групе, доноси одлуке и решења; у одуству коришћења мисаоног апарата, чланови оваквих група ће те одлуке и решења безусловно прихватати. Оно што се дешава у оваквим великим групама је то да се њени чланови одричу сопственог „селфа“ у замену са идентификацијом са лидером. Међутим, ово за последицу доноси не само губитак сопственог идентитета већ и губитак групног идентитета а то онда одводи чланове групе од доживљаха реалности јер вођа групе није група. Тада се губе границе реалности па и оне између „доброг и лошег“, те може доћи и до инверзије, када „добро постаје лоше“ и обрнуто. Ово су механизми одбране који се односе на незреле, нарицстичке и граничне организације личности. Закључак овог теоријског истраживања је да се у неауторитарно

вођеним групама чији чланови су селекционисани по релевантим критеријума, који су задовољни са групном кохезијом и успостављеном културом односа у групи агресивна има друкчије манифестације. У таквим групама сваки члан има способност да мисли и говори што је предуслов за групу као целину да почне да мисли заједно. То значи да сваки члан групе постаје способан да сноси део своје одговорности за групна постигнућа. Успостављање оваквог поретка је дуготрајан процес како за групу тако и вођу.

5. Коауторски рад - **Неуротични поремећаји код младих у постмодерном друштву-социолошки и психолошки аспекти** сагледава овај поремећај мултидисциплинарно, са социолошког и психолошког аспекта. У раду су разматрани утицаји социо-економских и психолошких чинилаца на неуротични поремећај, какав се у садашњем социо-културном контексту манифестује код младих у Србији. Овај феномен је приказан кроз реинтерпретацију класичних и новијих социолошких и психолошких теорија које почивају на идеји социјалног конструктивизма, посматран кроз призму трансформацијских процеса кроз које пролази српско друштво. Циљ рада био је да се представе елементи и механизми којим постмодерно друштво конструише друштвену реалност, чиме се мења и само значење и природа манифестације неурозе код младих. У методолошком смислу, анализа се ослања, осим на споменуте теоријске концепте, и на Моренову теорију улога, психодраму и социодраму. У раду су представљене базичне психодрамске и социодрамске методе и технике, као и значај њихове практичне примене у раду са неуротичним поремећајем код младих. Неуротични поремећај код младих тумачи се кроз различите врсте социјалних и психолошких транзиција: Ad.1. Транзицију у одраслост; Ad.2. Транзицију од болести ка здрављу; Ad.3 Социо-економску транзицију и њене последице по младе у Србији. Фокус у првом делу рада је на тумачењу везе између постмодерног селфа, адолесцентне кризе и неуротичног поремећаја. Други део рада указује на предности практичне примене психодраме и социодраме у раду са младима са неуротском симптоматологијом. У закључку, истакнуте су предности примене психодраме и социодраме у превенцији и третману неуротичног поремећаја код младих, што представља одговорност, не само појединца и његове породице, већ и друштва.

6. Ауторски рад - **Како против стигме и ауто стигме особа са дијагнозом психозе? Приказ третмана психотичних поремећаја у два друштвена контекста.** Овај рад бави се приказом могућности примене психодрамске методе у раду са стигматизованом групом особа са психотичним поремећајем. И поред бројних достигнућа у области фарамције и психотерапије, истина је да у за-падном свету и данас опстаје изразита стигма и дискриминација психијатријских пацијената. Истраживачко питање постављено у овом раду било је да ли исход може бити другачији, уколико се третман оболелих изводи на начин различит од оног који је уобичајен у западној психијатријској пракси? У покушају одговора на ово питање ауторка је описала начин третирања и исходе лечења оболелих од психоза у Африци, а потом је приказаа на који начин се у психодрами постиже смањење стигме и аутостигме. Теоријска основа за то је Моренова теорија улога као и различита теоријска становишта о могућностима психотерапије психоза. Показало се да је овај третман извођен у „корацима” води учењу нових и адекватнијих образаца понашања, стицању до тада непратикованих социјалних улога и коначно порасту самопоштовања, слично као и афричка психотерапија. Коначан исход и једног и другог приступа који међусобно наликују по ритуалима које користе и дозволама које дају пацијентима да буду аутентични у својој болести – без наметања „нормалности” са експертских позиција, низак су ниво релапса, висока социјална функционалност те ниска самостигматизација. Може се закључити да се кроз сагледавање значаја социјално-психолошких, социолошких али и социо-културолошких аспеката менталних поремећаја у значајној мери може допринети смањењу дискриминације и стигматизације ментално оболелих.

7. Коауторски рад - **Форензичка неуропсихологија: улога и значај у правосудном систему** има за предмет истраживања један недовољно истражен домен у нашој земљи. Подручје форензичке неуропсихологије је ново и почива на обимној истраживачкој бази. Његовом развоју свакако доприноси проширивање подручја неуропсихологије на дечју, адолесцентну и неуропсихологију старења. Разлика између неуропсихолошке праксе у клиничким условима и оне у форензичкој области је упечатљива. Циљеви ове две специјалности се значајно разликују и та кључна разлика води до различитих претпоставки, улога, савеза и метода. У раду се истиче да етички и законски захтеви ограничавају обелодањивање одређених података до који је дошао форензички

неуропсихолог, као што је тестовни материјал и тестовни резултати. Захтев за обелодањивање копија ових података може бити упућен само од стране другог неуропсихолога који је ангажован као саветник од стране суда, тужилаштва или одбране. Неуропсихолошко тестирање у великој мери зависи од уложеног напора испитаника, јер је један од циљева открити горњу границу когнитивних способности. Неуропсихолози рутински процењују неадекватан тестовни напор и преувеличавање симптома и проблема. Такође, важно је испитаницима објасити значај улагања максималног напора у раду као и прецизног извештавања о сопственим симптомима и проблемима.

8. Ауторски рад- **Примена психодраме у различитим контекстима социјалног рада** директно указује на широк дијапазон могућности употребе психодраме у областима социјалног рада и посебно социјалне заштите, што у овом раду почива на доказима. Психодрама је метода која је првобитно креирана за рад на психосоцијалним проблемима у заједници. У овом раду дат је историјски пресек примене психодраме у областима социјалног рада-од зачетака Моренове психодраме, па до данашег тренутка. Моренов рад је био фокусиран на социјално угрожене категорије које на жалост јесу не ретко особе из круга социјално-патолошких категорија. Након представљања Мореновог рада са овим категоријама социјално угрожених особа, ауторка нас уводи у широк опсег успешно реализованих пројеката који су истакли могућности примене психодраме, социодраме и социометрије са различитим корисницима социјалне заштите. У овом раду ауторка нас конфонтира са интеграцијом Моренових идеја у различитим подручјима социјалног рада. Парадокс је у томе да моги социјални радници примењују у својој свакодневној пракси оригиналне Моренове идеје а да немају контакта са тиме да ове идеје потичу из Моренове психодраме, социодраме и социометрије. Са друге стране многи социјални радници су едуковани као социјални терапеути управо психодрамском, социодрамском и социометријском методом, као што и велики број психодрамских терапеута по својој основној едукацији припада професији социјалног радника. Веома истицана идеја у овом теоријском истраживачком раду је да важност људских односа јесте оно што повезује базичне поставке социјалног рада и психодраме. Терапијски однос заузима централно место у филозофији социјалног рада а психодрама и социометрија су инхерентно присутни у ситуацији „овде и сада“, јер чак и када се истражује прошлост то се чини на тај

начин да се и оно што се раније догодило путем примене психодрамског метода доводи у ситуацију „ове и сада“. Оно што је заједничко за социјални рад са групама и за психодраму је нагласак на узајамној помоћи. Социјални радници и психодрамски терапеути експлицитно наглашавају да у сваком члану групе постоји потенцијал за промену. Приступ узајамне помоћи не може постојати без уважавања основних вредности и достојанств сваког појединца у групи. И психодрама и социјални рад су фокусирани на рад са најугроженијим категоријама а то су најчешће стиогматизоване групе. Тиме показују своју посвећеност оснаживању достојанства сваког људског бића без обзира на расну или етничку припадност, културу, државу порекла, веру, пол, сексуалну оријентацију, друштвени статус, физичке способности или социјални статус. Социјални радници се залажу за одбачене и недовољно вредноване друштвене групе, дубоко верујући у њихову вредност. Морено је у својој теорији улога, спонтаности и креативности, без којих би примена психодраме у пракси била немогућа, тврдио да је сваки човек потенцијални креатор и да је основни циљ рада са људима ослободити њихову спонтаност како би дотад скривена креативност изашла на површину и произвела прилику за креативну промену. У закључку рада ауторка Вељковић истиче да психодрама и социјални рад деле многе заједничке вредности. Област социјалног рада обухвата следеће основне вредности: на првом је месту важност односа, потом достојанство и вредност сваког човека, социјална правда, услуга, компетентност и интегритет. Ове вредности психодрама негује и развија већ читав век колико као интегративни терапијски приступ постоји. Сама идеја да се помогне људима јесте изазов који чини ову методу пријемчивом за широки спектар употребе.

9. Ауторски рад Јасне Вељковић под насловом - **Катарза у психодрами**, штампан је у Зборнику радова који је она истовремено уредила и за чију реализацију је покренула значајну иницијативу. Катарза је значајан појам у многим терапијском модалитетима а ментална катарза је свакако један од најзначајнијих терапијских фактора у психодрамској групној психотерапији. Ово је истовремено једна од најкретивнијих тема у психотерапијској литератури. Мало је плански и систематизовано изведених истраживања на ову тему, те се она углавном „ослања“ на теоријске и емпиријске перспективе. Можда једини или један од ретких аутора који се значајније бавио евалуацијом овог терапијског

фактора како у другим модалитетима, тако и у психодрами јесте Ирвин Јалом. Исходи њњгових истраживања указали су на то да је катарза у групама неопходна али не и сама по себи довољна, као и то да катарза делује најбоље онда када је са њом удружен још неки облик когнитивног учења. У закључку рада ауторка истиче да катарзе нема без интеграције когнитивног и емоционалног аспекта. Ако је само емоционални аспект присутан, онда је то чиста абреакција која тренутно ослобађа особу од тензија која се убрзо враћа. Уколико се катарза догоди само на когнитивном нивоу, особа „схвата“ свој проблем али није у стању да га се ослободи јер није решила емоционални проблем, пошто когниције не реазрешавају емоцију. Једино интегративна катарза каква је катарза у психодрами могу довести до квалитативне промене када особе освешћене значаја потиснутих а абреаговних емоција почињу да мисле како да реше проблем а не буду ухваћене“ у емоционалну замку у којој су годинама боравили а без свести о томе.

10. Ауторски рад професорке Вељковић – **Група као црква**, је један од радова у Зборнику радова из области психодраме оригинално остварење јер се у бави анализом унутрашњег света групе психотичних пацијената који постаје доступан тако кроз психодрамски рад на психодрамској сцени. Главни методи овог рада су психодрама као и социодрама. Циљ овог текста био је представљање рада са клијентима који пате од психотичних поремећаја пре свега из схизофрениформног круга. У раду су приказани „кораци“ психодрамског рада са психотичнима. Улазак у улоге у поечку је веома тежак за њих. Чланови групе су налик мало деци која проходавају, у почетку малим и неисгурним корацима, са неминовним падовима, регресијама али и са постепеним савладавањем препрека, што је процес који траје. На почетку они уче да буду део групе кроз акциони групни рад. Следећи корак је изаћи из своје улоге и ући у улогу друге особе. Веома често томе претходи нека врста припреме. Трећи корак је замена улога. Ова три корака су суштина психодрамског одигравања. У даљем тексту приказан је казуистички рад са групом „као црквом“. У закључку рада аутор говори о томе да је ова група успела да савлада своје амбивалентне и деструктивне тежње и направи интеграцију.

11. Ауторски рад - **Примена психодраме и социодраме у раду са студентима у оквиру академске наставе социјалног групног рада** је имао за циљ да прикаже могућност

примене психодраме и социодраме у едукативне сврхе а у оквиру обавезног предмета Социјални рад у групи, који се одвија у петом семестру студија социјалне политике и социјалног рада. Социодрамски и психодрамски приступ су специфични по веома јасној методологији рада. Показало се да психодрама и социодрама примењене у циљу учења значајно повећавају активну партиципацију студената, побољшавају њихово осећање припадности групи и омогућавају искуствено учење као и учење по моделу. У закључку вредност овакве врсте рада је у томе што се студенти „враћају себи“ и стичу одређене врсте увида о томе шта је потребно да учине за себе како би у будућности могли чинити за друге у својој одабраној професији, у пословима социјалног радника.

12. Коауторски рад ауторки Вељковић и Савић, под насловом - **Примена психодраме са ментално здравим адолесцентим**, приказује волонерски супортативни психодрамски рад са студентима социјалне политике и социјалног рада. У овом раду са казуистичким приказом указано је на потребу супортативног терапијског рада са студентима, посебно у области помагачких професија.

13. Коауторски рад Вељковић, Стојимировић и Дуканац - **Psychodrama treatment as method of rehabilitation and resocialization of patients with psychotic disorders**, посвећен је рехабилитацији менталних поремећаја путем примене групног рада психодрамом и социодрамом. Циљ рада био је: утврдити промене у функционисању личности особа које су провеле најмање две године (2 - 8 година) на психодрамској терапијско-рехабилитационој групи. Узорак се састојао од експерименталне и контролне групе. Методологија истраживања била је клиничка и статистичка. Постављене хипотезе које су препостављале значајније промене у функционисању личности испитаника експерименталне групе су потврђене као што су потврђене и статистички значајне разлике између ове две групе након завршетка испитивања а у корист експерименталне групе. Аутори закључују да антипсихотици елиминирају манифесте знакове психозе али не лече социјалну изолацију и дефект психосоцијалног функционисања код наведене групе поремећаја. Примењена методологија психодраме и социодраме постиже значајне резултате у промени модела функционисања личности оних испитаника који су редовно у трајању од више година били чланови психодрамске групе. Ефекти ове промене се

конкретно огледају у бољем психосоцијалном као и бихевиоралном моделу функционисања личности.

14. Ауторски рад, колегинице Вељковић - **Adolescents in Crisis in a state of Emergency** обухвата период за време ванредног стања за време епидемије корона вирусом, пролећа 2020.године. Овај рад директно је проистекао из психолошких интервенција у кризи које су спровођене са студентима ФПН, on line у току од два месеца. Многи студенти доживели су анксиозна и депресивна стања у овом времену, нападе панике и имали чак суицидалне мисли. Већина студената се бавила питањима смисла живота, питањима живота и смрти. Проблеме са којима смо се сусретали у раду са студентима поделили смо на четири групе а то су: проблеми идентитета, теме сепарације и страх од смрти; теме академске кризе (немогућност концентрације на рад и учење) и страха од будућности и теме акутне стресне кризе везана са питањима налажења смисла живљења. У закључку стоји да је пролонгирано трајање епидемије (посебно ситуација ванредног стања, када су млади људи по први пут у животу искусили доживљај социјалне изолације, наметнут ванредном ситуацијом), што је покренуло је многе психолошке кризе у адолесцената које су биле потсинуте. Свака личности је реаговала на свој начин сходно својој конституацији личности, претходним животним траумама као и психолошком значењу изолације у њеном животном контексту. Са обзиром на продужено трајање епидемије, може се са правом говорити о трауматским ефектима ових искустава посебно на младе људе. Ово покреће питања потребе превенције и организовања превентивних психолошких и психосоцијалних саветовалишта за младе, посебно студенте.

15. Коауторски рад, Вељковић и Стојимировић: **Примена психодраме у раду са кризним стањима у адолесценцији**, је приказ механизма функционисања психодрамског рада у раду са кризним стањима у адолесценцији. Након прегледа стања менталног здравља младих у Србији, аутори указују на предности примене психодрамске методе као и индикације за примену ове методе у адолесцентним кризама. Истичу психодрамске технике које помажу ојачавању угроженог селфа у адолесцената. Након овог приказа следи казуистички приказ групног рада са адолесцентима и кризи. Психодрама се јединствена по томе што се у исто време ради са светом наших унутрашњих објеката који су

екстернализовани и конкретизовани а који су у комуникацији са члановима групе. Протагонистима је омогућено да се релативно лако „померају“ између екстрема „сувише далеко“ и „сувише близу“ а транспарентност психодраме даје јасноћу која охрабрује испољавање добрих али и лоших аспеката селфа као и бољу интеграцију делова у више функционалну и складнију целину.

16. Коауторски рад - Росандић, Вељковић и Николић: **Испитивање личности применом ММПИ 202- питање за будућа размишљања психодијагностичара** је проистекао из спроведеног истраживања на узорку од 193 испитаника од чега је: 66 испитаника дијагностиковано као схизофрени поремећај, 67 испитаника као гранични поремећај личности и 60 испитаника је из „нормалне“ популације према Међународној класификацији менталних поремећаја и поремећаја понашања према важећој Класификацији менталних поремећаја и поремећаја понашања ICD X. Применом ММПИ-202 инвентара личности анализирана је разлика између ових група, употребом статистичке методе т-теста. Детектовани су појединачни индикатори, психотични индекс, разлика између скала Sc i Ну, однос домена психотицизма и неуротицизма, који на нивоу значајности ($p < 0,5$) дискриминишу групе. Добијени су веома занимљиви резултати у којима се дискутовало приближавање профила посматрајући варијабле: импулсивност и „acting-out“, стил превладавања-механизми одбране, просек на клиничким скалама и скала типичних профила што подстиче даља размишљања о данашњем значењу клиничких дијагноза као и преиспитивању основног појма, као што је појам „ нормалности“.

17. Ауторски рад, Јасне Вељковић- **Субјективност смрти**, представља теоријско истраживање психолошких аспеката доживљаја смрти и смртности људских бића. Ауторка у свом истраживању полази од приказа смрти у књижевности и филмској уметности да би о томе даље размишљала са аспеката логотерапијског приступа Виктора Франкла. У даљем раду бави се психоаналитичким истраживањима погледа на смрт као и размишљањима о смрти са аспекта теорије објектних односа Меланије Клајн. У свом раду покушава да представи генезу доживљаја смрти људског бића, од детињства па до краја живота . Такође истиче потребу људских бића да негирају смртност, посебно сопствену различитим механизмима одбране, што се посебно уочава у психотерапијској пракси.

18. Ауторски рад Вељковић Јасне - Активација страха у психодрамаи, представља теоријско разматрање о раду са поремећајима страха у психодрамаи. Рад је прожет са три казуистичка приказа психодрамских вињета. Рад на страху је истовремено и рад на трауми имагинарној или реалној која јесте база из које се страх који је покренут неким спољашњим провокативним факторима одржава У раду је приказан терапеутски спирални модел- ТСМ који се користи у лечењу поремећаја страха у психодрамским групама као и значај психодрамске групе у третману страхова њених чланова, У закључку рада је истакнуто да страх заставља управо аутентично одигравање трауматског реалног или фантазматски надограђеног доживљаја кроз психодрамску акцију. Фактор корективног емоционалног искуства чије деловање подстичемо у психодрамском раду са протагонистом омогућава да се прекине ланац страха који се креће емоционално асоцијативним путевима.

19. У раду презентованом на Деветом конгресу психотерапеута Србије, ауторка се на Пленарном предавању бави **Етичким аспектима психотерапије**, посебно психодрамске методе у којој је едукатор, тренер и терапеут.

20. У уводном излагања на научно-стручном скупу социјалних радника Србије, 2019., који је био посвећен питањима супервизије у социјалном раду, ауторка излаже тему: **Супервизија у социјалном раду**. У овом излагању даје исторјски приказ развоја супервизије у Србије али се и осврће на многе препреке које онемогућавају развој ове . У закључку наводи да је за постизање бољих резултата потребан значајан напор у континуитету деловања, дакле дужи временски период. Инсистира на томе да је важно развијати механизме за подршку водитељима случаја али на начин који неће бити истоветан и стандардизован, већ прилагођен појединачним потребама. Потребно је истражити шта је водитељима случаја у социјалном раду заиста потребно како би се у својим професионалним улогама осећали комфорније и растерећеније.

21. Рад под насловом – **Могућности примене креативних техника у супервизији**, аутоке Вељковић, бави се креативном супервизијом која се у својој позадини ослања на експресивне терапијске методе, као што су арт терапија, терапија покретом и плесом, као

и психодрама, социодрама као и телесна психотерапија. Примена техника које потичу из ових метода у супервизији омогућава супервизантима пре свега бољи контакт са самим собом; остварење квалитетнијг контакта са самим собом омогућава струњаку из помагајуће професије да оствари бољу комуникацију са његовим клијентом. Креативна супервизија има своју разрађену концепцију и јасно дефинисане могућности примене у пракси. Претежно се примењује у форми групне супервизије али ју је могуће примењивати и у индивидуалној супервизији. Ова врста супервизије има своју хијерархију потреба као и кораке извођења. У раду се истражују и неурофизиолошки аспекти креативне версус класично спорне супервизије. Представљени су захтеви и питања који се постављају пред супервизанта креативне супервизије али и пред супервизора.

У приложеним рецензираним радовима кандидакиња је испољила зрелост истраживача као и професионалну радозналост за различите области хуманистичких наука а посебно групне психотерапије и социјалног рада са групом као и изражену склоност за повезивање практичног искуственог са научно-истраживачким радом.

2.2.3. Оцена резултата научног и истраживачког рада

Категоризацијом и прегледом квантитативно исказаних научних резултата за стицање звања **редовног професора за ужу научну област Теорија и методологија социјалног рада**, може се закључити да др **Јасна Вељковић испуњава критеријуме за избор у ово звање**. У табели су приказани захтеви за избор у звање редовног професора на Универзитету у Београду у групацији друштвено-хуманистичких наука и радови који испуњавају ове захтеве, објављени од кандидаткињиног избора у звање ванредне професоке.

КРИТЕРИЈУМ: <u>Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира</u>	
Вељковић, Ј. (2021). Проблеми агресије код ауторитарног вођства у великим групама: психоаналитички и групно-аналитички поглед. <i>Социолошки преглед</i> , vol. LV (2021), no. 2, стр. 378–403, doi: 10.5937/socpreg55-30383 https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/0085-6320/2021/0085-63202102378V.pdf	M23

<u>Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51</u>	
<p>Вељковић, Ј., Стојимировић, М.(2019). Неуротични поремећаји код младих у постмодерном друштву- социолошки и психолошки аспекти. <i>Социолошки преглед</i>,vol. LIII (2019), no. 1, стр. 199–232. https://drive.google.com/file/d/1WqESn4g6ialBDLeaQXTijM18i5S9tznx/view</p>	М 24
<u>КРИТЕРИЈУМ: Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51</u>	
<p>Вељковић, Ј. (2021) Примена психодраме у различитим контекстима социјалног рада. Годишњак, Универзитет у Београду, Факултет политичких наука,XV/26, str.221-241. https://www.fpn.bg.ac.rs/wp-content/uploads/FPN-Godisnjak-26-2021.pdf</p>	М 51
<p>Вељковић, Ј. (2019). Како против стигме и аутостигме особа са дијагнозом психозе: приказ третмана психотичних поремећаја у два друштвена контекста. <i>Социолошки преглед</i>..Vol. LIII, 2019, No.4..стр. 1553-1583. https://asestant.ceon.rs/index.php/socpreg/article/view/24354/15199</p>	М24
<p>Leposavić, I, Veljković, J. (2021). Forenzička neuropsihologija: uloga i značaj u pravosudnom sistemu.<i>Crimen</i>.1/2021,pp.53-65.UDK:340.69: [616.8:159.91doi: 10.5937/crimen 2101053L http://crimenjournal.ius.bg.ac.rs/articles/crimen_001-2021/Pages%20from%20Crimen%20casopis%202021-01-4.pdf</p>	М 24
<p>Veljkovic, J., Dukanac, V. (2021). Group supervision in psychodrama. <i>Ljetopis socijalnog rada</i>. Potvrda o recenziranom i za objavljivanje prihvaćenom radu , kao i rad су у прилогу</p>	М23

<p>Veljkovic, J., Davidovic, D, Leposavic, I, Davidovic, M.(2021). Psychodrama – the method which produce change in the quality of life of psychotic patients. <i>Human Research in Rehabilitation</i>, 2021, 11(2): 80–87. ISSN 2232-996X/ISSN 2232-9935, DOI: 10.21554/hrr.092103 M+file:///E:/Human-septembar-2021-full.pdf</p>	M23
<p>Критеријум: Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33</p>	
<p>Вељковић, Ј, Стојимировић, М. (2019). Примена психодраме у раду са кризним стањима у адолесценцији. Универзитет Бијељина, република Српска, БиХ, Факултет за психологију, Факултет здравствених студија.:Зборник радова, научни скуп са међународним учешћем;ментално здравље, психијатријски, психотерапеутски и психолошки аспекти. Стр.276-290. ISSN:978-99976-751-1-8 (доказ за предавача по позиву - списак предавача по позиву је у Зборнику)</p>	M31
<p>Вељковић, Ј, Стојимировић, М, Дуканац, В. (2020). Psychodrama treatment as method of rehabilitation and resocialization of patients with psychotic disorders. Висока школа социјалног рада, Комора социјалне заштите: <i>Београд</i> Thematic collection of proceedings of the international importance: Latest developments in speech therapy, occupational therapy and social work. Between transition and tradition, str. 381-397.</p>	M31
<p>Veljkovic. J. (2021). Adolescents in Crisis in a state of Emergency. International Scientific Conference, ALOS 2020, “Implementation of Theoretical Models in Practice: Possibilities and Implementations“. Thematic International Collection of Papers. Belgrade, 2020. Visoka škola socijalnog rada, Komora socijalne zaštite, str. 283-301, ISBN 978-86-81394-24-3</p>	M 31
<ul style="list-style-type: none"> Росандић, Х, Вељковић, Ј., Николић, М. (2019). Испитивање личности применом ММПИ 202- питање за будућа размишљања психодијагностичара. Универзитет Бијељина, република 	M33

Српска, БиХ, Факултет за психологију, Факултет здравствених студија.Зборник радова, научни скуп са међународним учешћем; ментално здравље, психијатријски, психотерапеутски и психолошки аспекти , стр. 304-224. ISSN:978-99976-751-1-8.	
Вељковић, Ј.(2020). Посебност групног терапеута. У: Ћорић, Б.(ур): <i>“Професионални идентитет у психијатрији и психотерапији“</i> , Тема: Међународни симпозијум,13 и 14.маја 2019.у Београду, стр.252-266.Београд.ISBN 978-86-902196-0-5	М33
• Вељковић, Ј. (2017).The Princ “kisses” the Sleeping Beauty. <i>Giftedness: International Thematic Collecion of Papers</i> . Mensa Србије, Nacionalni centar za talente. Novi Sad. Str.206-215. ISBN:978-86-80994-02-4	М33
Leposavic, I., Veljkovic, J. (2021). Cognitive Rehabilitation of patients with dementia. University of Belgrade. Faculty of Special rehabilitation and rehabilitation. 11 th International conference. “Special education and rehabilitation today”. Proceeding, Belgrade, Serbia, October 29-30.10.2021. http://www.fasper.bg.ac.rs/nauka/medjunarodni-skup-doc/2021/Proceedings_2021.pdf ,	М33
Критеријум: <u>Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63</u>	
Вељковић, Ј. (2020). Субјективност смрти. У: Ћорић, Б.(ед): <i>“Субјективна реалност, виртуелност и психијатрија“</i> , Национални симпозијум са међународним учешћем, 17 и 18 децембра 2018. Тема: Професионални идентитет у психијатрији и психотерапији. Београд, стр. 46-57. ISBN: 978-86-902196-0-5.	М63
Вељковић, Ј.(2018). Активација страха у психодрами. У: Ћорић, Б.(ед): <i>„Страх и савремена психијатрија?“</i> . Семинар „Људи говоре“. Београд 11.и 12. децембар 2017.г., Универзитет у Београду:Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију,	М63

стр.181-193.ISBN: 978-86-6203-118.	
Велковић, Ј.(2019). Супервизија у социјалном раду-развој и изазови. Велковић Ј и Чекеревац А.(ед): <i>Супервизија у социјалном раду</i> . Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, одељење за социјалну политику и социјални рад. Стр.13-19.,ISBN:978-86-6425-064-1	М63
Велковић, Ј. (2019). Могућности примене креативних техника у супервизији у социјалном раду. Велковић Ј и Чекеревац А.(ед): <i>Супервизија у социјалном раду</i> , Универзитет у Београду, Факултет политичких наука, одељење за социјалну политику и социјални рад. Стр.91-107, ISBN:978-86-6425-064-1	М63
<u>Критеријум: Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање</u>	
1. Велковић, Ј. (2022). <i>Примена психотерапијских модалитета у социјалном раду</i> . Факултет политичких наука, Универзитет у Београду, Чигоја штампма. ISBN: ISBN 978-86	М42
2. Велковић, Ј. (ед). (2018). <i>Кроз лавиринт психодраме-прикази из праксе</i> . Центар за примењену психологију.	М42

2. 3. Учешће на научним скуповима

Након избора у звање ванредне професорке, кандидаткиња је учествовала на следећим научним скуповима:

1. 16th FEPTO Conference: „The Healing Power of Psychodrama“, Ohrid, North Macedonia, 13th – 15th of May, 2022
Healing Power of Psychodrama.
2. 28.th FEPTO Annual Meeting:”Mind the Body- Exploring the Soma Through Psychodrama”, Ohrid, North Macedonia, 15th – 19th of May, 2022.

3. 24. СЕМИНАР „ЉУДИ ГОВОРЕ...“ Београд, 9-10.мај 2022. Семинар је одржан у организацији удружења „Човек и психа -Man and Psyche” . ТЕМА: „Интројекција и пројекција“.
4. 11 th International conference. “Special education and rehabilitation today”. University of Belgrade. Faculty of Special rehabilitation and rehabilitation Proceeding,Belgrade, Serbia, October 29-30.10.2021.
5. 11 Kongres Saveza psihoterapeuta Srbije.”Psihoterapija i vrli-novi svet”, Beograd, 28-31. oktobar, 2021.
6. ALOS 2021 “Between transition and tradition”, Thematic collection of proceedings of the international importance: Latest developments in speech therapy, occupational therapy and social work, Belgrade,2021, Visoka škola socijalnog rada, Komora socijalne zaštite.
7. ALOS 2020,“ Implementation of Theoretical Models in Practice: Possibilities and Implementations“. Thematic International Collektion of Papers. Belgrade, 2020. Visoka škola socijalnog rada, Komora socijalne zaštite.
8. 10. Конгрес Савеза психотерапеута Србије .” Сазревање и зрелост”, 22-25.октобар 2020.
9. 9. Конгрес Савеза психотерапеута Србије са међународним учешћем.” Слобода и психотерапија”, 24-27.октобар 2020.
10. 23. СЕМИНАР „ЉУДИ ГОВОРЕ“. Тема: „Професионални идентитет у психјатрији и психотерапији“, Београд, Међународни симпозијум,13 и 14.маја 2019.
11. 23 th.Congress of European Association of Psychotherapy and 8.th.Congress of Association of Serbian Psychotherapist, Belgrade, 23/26.ocotober 2019.
12. Универзитет Бијељина:први научни скуп са међународним учешћем: „Ментално здравље, психијатријски, психотерапеутски и психолошки аспекти“, Бијељина, јун, 2019.
13. Стручно-научни скуп социјалних радника Србије: “Супервизија у социјалном раду“, Београд, Факултет политичких наука у Београду, јун, 2019.
14. Четврта хрватска конференција о супервизији. ,14. - 16. ожујка 2018. godine, Опатија.

15. 22. СЕМИНАР „ЉУДИ ГОВОРЕ“. Тема: “Субјективна реалност, виртуелност и психијатрија“, Национални симпозијум са међународним учешћем, Београд, 17 и 18 децембра 2018.
16. 21. СЕМИНАР „ЉУДИ ГОВОРЕ“. Тема: „Страх и савремена психијатрија?“, Београд 11. и 12. децембар 2017., Универзитет у Београду: Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију.
17. 13th FEPTO Conference: „The Tree of Life“, Pravetz, Bulgaria, 19-21 May, 2018.
18. 7. Конгрес Савеза психотерапеута Србије: “Моћ психотерапије“, Београд, 19-22-октобра 2017.
19. Giftedness: International Conference“. Mensa Srbije, Nacionalni centar za talente. Novi Sad, 2017.

III ИЗБОРНИ УСЛОВИ

Др Јасна Вељковић испуњава све захтеване изборне услове. У приложеним рецензираним радовима кандидатиња је испољила зрелост једног истраживача као и професионалну радозналост за различите области хуманистичких наука а посебно групне психотерапије и социјалног рада са групом као и изражену склоност за повезивање практичног искуственог са научно-истраживачким радом.

У наставку се таксативно налази списак референци за сваки услов појединачно:

3.1

3.2 Педагошки рад

3.1.1. Искуство у педагошком раду са студентима

Као што је наведено у биографским подацима, од почетка свог ангажовања на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука, кандидатиња је изводила вежбе и предавања на низу предмета и на свим нивоима студија. Поред тога, ангажована је на мастер и докторским студијама на Универзитету у Београду. Кандидатиња изводи наставу на основним академским студијама и на два предмета, као и на мастер студијама на једном обавезном и једном изборном предмету. На Универзитетима у региону и

предавачица је по позиву на Универзитету Црне Горе, Филозофском факултету у Никшићу, одељењу за психологију, на специјалистичким и мастер студијама, пуних 14 година. Такође, наставник је по позиву последњих осам година на Универзитету Бијељина, факултету за психологију на основним студијама. Пре доласка Факултет политичких наука Универзитета у Београду била је радно ангажована на: Универзитету Привредна Академија-Нови Сад, Универзиту Лепих Уметности у Београду као и Виској медицинској школи стручних студија у Ћуприји. Била је гостујући професор на: Медицинском факултету у Београду-магистеријуму из психотерапије као и Филозофском факултету у Београду на групи за психологију и последњих пет година је гостујући професор на групи за социологију.

3.1.2 Позитивна оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода

Кандидаткиња је уз пријаву приложила евалуације за све предмете које изводи на основним и на мастер академским студијама, за академске године које су предмет овог извештаја. Оцена на основним академским студијама креће се од 4,25 до 4,90, док се оцена на мастер академским студијама креће од 4,64 до 4,93.

3.1.3 Резултати у развоју научно-наставног подмлатка

Кандидаткиња је била члан комисије у изради четири (одбрањене) докторске дисертације (три на Факултету политичких наука Универзитета у Београду и једна на Институту за мултидисциплинарне студије):

- Борковић Стевице, 2015 године,
- Емине Борјанић- Болић 2016.године и
- Лидије Васиљевић, 2016. године
- Владана Плећевића, 2016.

до избора у звање ванредног професора .Након тога била је члан комисије у једној одбрањеној докторској дисертацији:

- Вере Деспотовић, 2018,

И тренутно је члан Комисије за оцену докторске дисертације кандидата Нине Лончар.

3.1.4. Учешће у комисијама за одбрану заврших радова

Кандидаткиња је била ментор у десет одбрањених мастер теза кандидата. До избора у звање ванредног професора проф. др Вељковић је била ментор у три одбрањене мастер тезе. Од избора у звање ванредног професора па до данас, др Јасна Вељковић је била ментор у седам одбрањених мастер теза на Факултету политичких наука у Београду, на одељењу за Социјални рад и социјалну политику. Тренутно су у процесу израде два мастер рада у којима је ментор и која су одобрена од стране Наставно-научног већа. Од претходног избора у звање, Др Јасна Вељковић је била први члан комисије за одбрану завршног (мастер) рада код пет кандидата. У периоду од последњег избора у звање, Др Јасна Вељковић била је као други члан комисије за одбрану завршног рада за четири мастер тезе.

3.1.5. Цитираност од 10 хетеро цитата

Кандидаткиња је у својој документацији доставила линк за Гугл академик⁶ на коме се види да су радови које је објавила цитирани 76 пута, од тога од последњег избора у звање, 2017 године 48 пута. У наставку се налази десет радова са цитатима из кандидаткињиних радова:

- Mindoljević Drakulić Aleksandra: Critical Reflections for Understanding The Complexity of Psychodrama Theory. *Psychiatria Danubina*, 2014; Vol. 26, No. 1, pp 12-19.
- Gökhan Özcan. 2019. Psychodrama and Spirituality: A Practice-Friendly Review. *Spiritual Psychology and Councelling*. Vol 4/1, pp.39-55. **Marmara University**<https://web.archive.org/web/20200324152142/https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/683823> Copyright © 2019 σ EDAM eISSN: 2458-9675 spiritualpc.net DOI 10.12738/spc.2019.4.1.0058
- Hakan Usakli 2018. Drama Based Social Emotional Learning. *Global Research in Higher Education* ISSN 2576-196X , ISSN 2576-1951 Vol. 1/1

⁶ <https://scholar.google.com/citations?user=8TEdby8AAAAJ>

- Saša Kesić. 2016. Teorija prikazivanja kvir identiteta u savremenoj istočnoevropskoj umetnosti i kulturi. Nacionalni repozitorijum disertacija u Srbiji. Univerzitet umetnosti u Beogradu.Str.160/161 Dostupno preko:(<https://nardus.mpn.gov.rs/handle/123456789/9644>)
- Ivan Hromatko. 2017. Drama-action Model of Educational Theatres the Place for Overcoming Negative Prejudice and Discrimination toward Vulnerable Groups. *Časopis za pitanja socijalnog rada i srodnih znanosti*, Vol. 1/4, str.55-79
- Stadler Kirstian, Kern Sabine. 2010. *Was is psychodrama?* New York: Springer Co, pp.15-32.
- Vojinović Miljan. 2014. Elementi sociodrame na filmu. *Zbornik radova fakulteta dramskih umetnosti/ filmologija i teatrologija*. UDC 316.7:791 UDC 316.45:159.9. <https://scindeks-clanci.ceon.rs/data/pdf/2334-8666/2014/2334-86661402106V.pdf>
- Ahley Asquez Sanchez, Alexandra Roa Aponte. 2021. Manual: Teorías de Consejería Profesional.
- Олеся Цимбала, Voznesenska Olena, Volodymyr Savinov. Expanse of Art Therapy: Creativity and Transformation in the Epoch of Plain Modernity : Proceedings of the XV International International Scientific and Practical Conference (Lviv, February 16–18, 2018)- Велькович Я. Психодрама в работе с психотиками / **Jasna Veljković**; [пер. с сербского Сергея Кулакова]. -[Электронный ресурс]. -Режим доступа: www.psihodrama.ru.
- Dora Andrić. 2021. Primjena načela и tehnika psihodrame u socijalnom radu sa različitim grupama korisnika. *Časopis za pitanja socijalnog rada u srodnih znanosti*.Vol.1/8.pp.47-72.
- Wing Yee Ho. Starting Literature Review in Qualitative Research: An Illustration Using the Mirror Effect. *In: Challenges and Opportunities of Qualitative resarch* (pp.7-18).Springer link. https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-981-13-5811-1_2
- Kong, Hyun, Shin, Dong 2020. A Phenomenological Study on Sexual Experience of Sexual offenders and Insight on Unfinished through Psychodrama. *Industru Promoting Research*, Vol./2, pp71-81. <https://www.koreascience.or.kr/article/JAKO20201336>

3.1.6. Стручно-професионални допринос

- Рецензент часописа „Социолошки преглед“ (од 2019 године Члан редакције (1991-1995) и главна и одговорна уредница 1995/1996 „Психолошких новина“.
- Чланица редакција часописа „Социјална политика и рад“ (од 2017. године) .
- Чланица редакције часописа „Годишњак“ Факултета политичких наука Универзитета у Београду.
- Рецензент часописа „Годишњак“ Факултета политичких наука Универзитета у Београду.
- Рецензент часописа „Љетопис социјалног рада“, Правни факултет Свеучилишта у Загребу.
- Рецензент неколико књига штампаних на Филозофском факултету, одељењу за Социологију, Универзитета у Београду.
- Рецензент радова на Универзитету Бијељина.
- Рецензент Sted Journal, РИМ Бања Лука.
- Ко - председница организационог и стручног одбора Европске конференције Психодраме (Федерације Европских Асоцијација Психодраме, Београд, ФЕПТО, 2010).
- Чланица организационих и научних одбора Традиционалних сусрета социјалних радника у организацији Факултета политичких наука.
- Председница и чланица комисија за израду и одбрану 10 завршних радова на академским мастер студијама.
- Чланица комисије за израду и одбрану пет завршних радова на докторским студијама.
- Чланица тима и сарадник у вишегодишњем Темпус пројекту: „*Јачање високог образовања у области социјалне политике и социјалног рада*“, и у оквиру тога се посебно бавила стандардима и компетенцијама социјалних радника у области менталног здравља.
- Учесница пројекта Института за стратегијска истраживања у области психосоцијалног стања адолесцентне популације 2019/2020 .

3.1.7. Допринос академској и широј заједници

- Чланица Дрштва психолога Србије од 1985 године.
- Чланица Већа другог и трећег степена (у другом мандату) Факултета политичких наука.
- Чланица редакције научног часописа „Годишњак“, Факултета политичких наука .
- Уредница у Центру за издавачку делатност за област друштвених наука на Универзитету Бијељина.
- Чланица Надзорног одбора Савеза психотерапеута Србије (СДП).
- Сениор тренер Асоцијације за едукацију из психодраме СПА Морено.
- Чланица Удружења за ЕМДР терапију.
- Предавач три серије од по три предавања у последње три године на Коларчевом народном Универзитету, Београд.
- Активно учешће у раду невладиних организација на популаризацији области истраживања психодраме /Сорос пројекат.

3.1.8. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

- Наставник на Филозофском факулету у Никшићу, депарتمان за Психологију Универзитет Црне Горе, на основним академским студијама(2008 до данас) и мастер студијама психологије (2020-до данас).
- Наставик на Универзитету „Бијељина“, академским студијама психологије, од 2014/15.ш.г. до данас.
- Гостујућа предавачица на Универзитету „Привредна академија“, мастер студијама психотерапије, 2015/16, 2016/17 ш.г.
- Предавачица по позиву на Алпен- Адриа Универзитету Инсбруку – Институту за социјални рад (2010) године.

IV ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Након прегледа конкурсне документације и анализе радова и педагошког искуства кандидаткиње др Јасне Вељковић, као дугогодишње наставнице на Универзитету у Београду - Факултету политичких наука, Комисија је закључила да се ради о кандидаткињи која задовољава све Законом о Универзитету, Статутом Универзитета и Статутом Факултета потребне услове за радно место редовне професорице за ужу научну област Теорија и методологија социјалног рада. Радове проф др Јасне Вељковић карактерише тематска разноликост која покрива низ питања из области социјалног групног рада, психотерапије индивидуалне и групне и супервизије. Многи од радова су резултат учешћа кандидаткиње у домаћими и међународним конресима и пројектима. Кандидаткиња је, такође, у периоду од избора у предходно звање саопштавала резултате својих истраживања из уже научне области за коју се бира у великом броју научних и стручних скупова у земљи и иностранству.

Број и квалитет објављених радова који премашују услове предвиђене Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, уредничко и организационо искуство, дуготрајно искуство у клиничкој пракси пренето на Универзитет у форми која интегрише искуствена знања са теоријом, учешће у националним и међународним стручним и научним пројектима и скуповима, указују да се ради о кандидаткињи која поседује способности за научни и професионални рад. Кандидаткиња је у дугогодишњој пракси на Београдском Универзитету исказала ванредне педагошке способности и склоности. О успеху у педагошком раду сведочи чињеница да је била ментор и члан комисије у бројним мастер радовима, доктроским дисертацијама у зземљи као и специјалистичким и мастер радовима у региону.

Сви ови налази указују да се ради о кандидаткињи која поседује значајне способности за научни и професионални рад. Сматрамо да је својим радом кандтдаткиња значајно допринела угледу и афирмацији Факултета политичких наука као и Универзитета у Београду.

На основу квантитативне и квалитативне испуњености критеријума, Комисија је закључила да др Јасна Вељковић задовољава Законом о Универзитету, Статутом Универзитета и Статутом Факултета предвиђене услове за радно место редовне професорке за ужу научну област Теорија и методологија социјалног рада. Стога, Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Факултета политичких наука да **др Јасну Вељковић изабере за редовну професорку са пуним радним временом за ужу научну област Теорија и методологија социјалног рада.**

У Београду, 24. јуна 2022. године

Комисија

проф. др Невенка Жегарац
Универзитет у Београду – Факултет политичких наука

проф. др Милан Петричковић
Универзитет у Београду – Економски факултет

проф. др Александар Југовић
Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију